Wtorek, 3 (15) Lutego 1870 r.

Wtorek, 3 (15) Lutego 1870 r.

№ 27. ROK SIÓDMY. № 27.

Prenumerata Miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 8 rsr. „ 6 miesięcy 4 „ „ 3 miesiące 2 „ „ 1 miesiąc — 67 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie

# DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata Zamiejscowa: z odsyłką pocztą: Na rok . . 10 rsr. „ 6 miesięcy 5 „ „ 3 miesiące 2 „ 50 k. „ 1 miesiąc — „ 84 „

**Prenumerata przyjmuje się:** w **Warszawie**, w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 478 i w innych jej kantorach miejskich;— w **St.-Petersburgu** w księgarni M. Wolfa w Gościnnym dworze Nr. 18, 19 i 20 i w **Moskwie**, w księgarni tegoż w domu Rudakowa na Kuźnieckim moście. — Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz 6 kop. od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy 9 kop., za trzy razy 12 kop.— **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kop.

Artykuły nadsyłane bez warunków ze strony autora, stają się zupełną własnością Dyrekcji. Artykuły nieprzyjęte będą zwracane tylko na osobiste żądanie i zachowywane trzy miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniu.— **Artykuły i ogłoszenia** *nadsyłane do umieszczania tegoż samego dnia, powinny być złożone w Dyrekcji niepóźniej jak o godzinie 9-ej rano.* — **Listy** przyjmują się tylko *frankowane*.

**Redakcja otwarta jest dla interesantów, codziennie od godziny 11 do 12 z rana.**

**WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.**

## SPIS RZECZY.



# DZIAŁ URZĘDOWY

## Warszawa, dnia 3 (15) Lutego.

### USTAWA
### Warszawskiego Miejskiego Towarzystwa Kredytowego.

(Ciąg dalszy, patrz N. 20).

Rozdział V. *Zarząd towarzystwa.* § 53. Sprawami towarzystwa zawiadują: 1) dyrekcja towarzystwa; 2) komitet nadzorczy; i 3) ogólne zebranie członków towarzystwa. § 54. Wszystkie przedmioty w dyrekcji, komitecie i na ogólnem zebraniu, rozstrzygane są prostą większością głosów. W razie równości głosów, zdanie przewodniczącego przeważa. Z pod tego przepisu wyjmują się uchwały ogólnego zebrania w przedmiotach następujących: 1) co do uzupełnienja lub zmiany przepisów niniejszej ustawy; 2) co do zmiany stopy procentowej od pożyczek i listów zastawnych; 3) co do rozwiązania towarzystwa i jego likwidacji. W tych razach do ważności uchwały wymaga się, co do dwóch pierwszych punktów przynajmniej $^2/_3$ głosów członków obecnych na zebraniu, a co do trzeciego punktu przynajmniej $^3/_4$ głosów. *A) Dyrekcja towarzystwa.* § 55. W dyrekcji jednoczy się cała władza zarządzająca i wykonawcza. § 56. Dyrekcja składa się z 3 dyrektorów wybieranych na 3 lata, na ogólnem zebraniu. Dwóch dyrektorów może być wybranych i z pomiędzy osób nie będących członkami towarzystwa. Z rozwinięciem działań towarzystwa, liczba dyrektorów powiększoną być może. § 57. Dyrektorowie wybierani będą na pierwszem ogólnem zebraniu; następnie corocznie losem po jednemu wychodzą i zastąpionymi zostają przez nowo wybranych. Dyrektorowie wychodzący z dyrekcji mogą być na nowo wybranymi. Trzej dyrektorowie i trzej zastępcy mianowani na zasadzie następującego §, obierają jednego z dyrektorów na prezesa dyrekcji. § 58. Posiedzenia odbywać się winny w obecności wszystkich trzech dyrektorów; na wypadek nieobecności lub choroby któregokolwiek z nich, wybierani są na tej samej zasadzie co i dyrektorowie, trzej zastępcy podług większości głosów otrzymanych przez nich przy wyborze. Zastępcy dyrektorów używają przez czas zastępstwa, wszelkich praw dyrektorom służących, i ciążą ich na równi z dyrektorami obowiązki i odpowiedzialność w czynnościach zarządu. Postanowienie dyrekcji, nie podpisane przez trzech obecnych członków, nie ma ważności. *Uwaga.* Dla obznajmienia zastępców z biegiem czynności towarzystwa, służy im prawo być obecnymi w dyrekcji, z prawem objawiania swego zdania, w przedmiotach rozbieranych, bez udziału jednak w ostatecznem ich decydowaniu. § 59. Zastępcy wstępujący w miejsce dyrektorów wyszłych lub oddalonych, pozostają w tym charakterze do upływu terminu na jaki wybranymi byli dyrektorowie, miejsce których zastępują. *Uwaga.* O każdej zmianie w składzie swoim zaszłej, dyrekcja podaje do powszechnej wiadomości. § 60. Porządek załatwiania czynności w dyrekcji, przepisanym zostaje za porozumieniem jej z komitetem nadzorczym i podanym zostaje do powszechnej wiadomości. W tenże sam sposób układane są instrukcje dla różnych osób urzędujących w zarządzie towarzystwa. Zmiany lub uzupełnienia tego porządku i instrukcji, mogą nastąpić nie inaczej, jak za potwierdzeniem komitetu nadzorczego. § 61. Etat osobisty służby, równie jak etat wydatków na administrację, układane są przez dyrekcję za porozumieniem się z komitetem nadzorczym. Projektowane w tych etatach wynagrodzenia dyrektorów, członków komitetu nadzorczego i osób zostającyah w służbie towarzystwa, podlegają zatwierdzeniu ogólnego zebrania. Osoby sprawujące obowiązki w dyrekcji towarzystwa, mianowane i uwalniane są przez dyrekcję. § 62. Urzędnikom którzy zostawali w służbie rządowej i przeszli do służby warszawskiego miejskiego towarzystwa kredytowego, dozwolonem jest dalsze wnoszenie składki emerytalnej w stosunku tej płacy, od której uiszczali takową zostając w służbie czynnej, i korzystanie z prawa do pensji emerytalnej, w stosunku do tejże płacy. § 63. Dyrektorowie ulegają odpowiedzialności z osoby i majątku, za wydanie decyzij przeciwnych niniejszej ustawie, czy też uchwałom ogólnego zebrania, lub komitetu nadzorczego; lecz dyrektor, który objawi przez rozpis, nie zgodzenie się na jakie z postanowień dyrekcji, lub który z prawnych przyczyn, nie będzie w niem uczestniczył, nie odpowiada za skutki tego

---

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

## IMOGENES
### (NOWELLA).

(Dalszy ciąg; Patrz Nr. 24—25).

To rzekłszy, młoda kobieta wstąpiła na schody, a ja idąc za nią, czułem lekki zapach jej włosów, rozlewający się w powietrzu...

Stanąwszy na pokładzie, pani Campbell musiała wreszcie zdziwić się nieco.

A więc, to jest najzupełniejsze rozbicie? rzekła po chwili, patrząc na mnie z pewnym niepokojem.

— Najzupełniejsze, łaskawa pani.

— Lecz cóż się tedy, stało z pasażerami?

— Przewieziono ich na pokład innego okrętu.

— A milord?

— Rzucił się do morza i utonął.

— *All rigth!* zawołała lady. Lecz pan, dla czego tu pozostałeś?—spytała po chwili.

— Dla tego... że i pani zostałaś... odpowiedziałem natychmiast — lecz zawstydziwszy się mimowoli tak widocznego kłamstwa — opowiedziałem pani Campbell wszystkie szczegóły wypadku i mój w nim udział bierny.

— I cóż się z nami stanie? zapytała, gdym już skończył tę smutną narrację.

— W tej chwili, pani, możemy się oboje uważać za pastwę dla rekinów i prawdopodobnie za parę godzin znajdziemy się w żołądkach tych potworów — jeżeli... przypadkiem, dostawszy się na jakie odłamki rozbitego statku, nie chcemy galopować na nich po wzburzonych falach oceanu.

Mówiąc to, drżałem... gdyż, powtarzam, że nie jestem bardzo odważnym, należę nawet raczej do bojaźliwych, a mówiąc otwarcie — do okropnych tchórzy.

Angielka zwróciła się do mnie i zapytała:

— Czy to co pan powiedziałeś jest zupełną prawdą?

— Niestety! pani...

— Jeżeli tak, to pozwól pan że go pożegnam w tej chwili i zamknąwszy się w kajucie tam będę oczekiwała śmierci — będzie to przyzwoiciej, sądzę...

Po tych słowach milady, ukłoniła mi się ceremonjalnie i zeszła do kajuty. Udałem się za nią, pragnąc namówić do pozostania na pokładzie — lecz wszelkie moje perswazje były próżne i piękna pani Campbell zamknęła mi drzwi przed nosem.

Umierać we dwoje razem, zamiast samotnie — jest to zawsze rodzajem pociechy, zwłaszcza w niedostatku innej. Niebezpieczeństwo podzielane z kimś drugim, mniej strasznem się wydaje — jest się wtedy niby protektorem i protegowanym w jednej osobie—wspiera się kogoś i doznaje się odeń pomocy. Tak naprzykład, przez las, wśród nocy pełnej cichych, tajemniczych szmerów, jeżeli się idzie we dwoje, jest się odważniejszym koniecznie... W każdym człowieku jest pewna doza próżności, która go zmusza być bohaterem w obec drugiego — widza... każdemu chce się zadziwić drugiego swoją odwagą i nieraz próżność zdoła przemódz wielki strach nawet! Lecz gdy człowiek znajduje się w niebezpieczeństwie sam jeden tylko — wtenczas bez żadnego skrupułu i maski poddaje się przerażeniu — wtenczas radby on mieć chobiażby psa przy sobie...

Ta myśl ostatnia przypomniała mi, że na okręcie widziałem małpę bez ogona i wypieszczoną papugę. Poszedłem przeto do nich. Zastałem małpę siedzącą na beczce i z miną melancholijną ogryzającą cóś w łapkach. Papuga kręciła się do koła małpy i prawiła jej mnóstwo niezrozumiałych rzeczy... Nie mogłem się wstrzymać od porównania, że ten ptak podobnym w tej chwili do pewnego głośnego kompozytora... Lecz ani małpa, ani papuga nie zdawały się być usposobionemi do przyjęcia i ocenienia moich wynurzeń serdecznych!

Spojrzałem na morze... było jakby ironicznie spokojne w tej chwili! Dziwnie jakoś wyglądało to słońce, jasno uśmiechające się do mnie i malujące złotym kolorem resztki okrętu strzaskanego, z połamanemi masztami i pozrywanemi linami... Dziwnie a nawet śmiesznie wyglądałem ja sam, stojąc wśród tego obrazu zniszczenia i śmierci, ufryzowa-

postanowienia. § 64. Wszelkie stosunki i korespondencja w przedmiotach dotyczących towarzystwa, tak z osobami prywatnemi, jak i z władzami, załatwiane są przez dyrekcję na prostym papierze. Wszelkie akta i wnioski wnoszone przez towarzystwo, do ksiąg hypotecznych, równie jak i wypuszczane przez towarzystwo listy zastawne, kupony i świadectwa są wolne od opłaty stemplowej. *Uwaga.* Uwolnienie od opłat stemplowych nie rozciąga się do aktów na piśmie, które jako dokumenta, obowiązanemi są przedstawiać osoby mające interesa z towarzystwem. § 65. Dyrekcja przedstawia corocznie ogólnemu zebraniu i ogłasza w pismach sprawozdanie, które w najtreściwszych wyrażeniach i ze wszelkiemi liczebnemi danemi, winno obejmować wszystkie rozporządzenia tak dyrekcji jak i komitetu nadzorczego, tudzież odbytych wciągu roku ogólnych zebrań, z zamieszczeniem oddzielnie biegu i następstwa każdej operacji. W każdem sprawozdaniu winny koniecznie znajdować się wiadomości następujące: 1) O liczbie pożyczek i ilości kapitałów pozostałych należnemi od wypożyczających, licząc od przeszłego okresu rachunkowego. 2) O liczbie nowo zaciągających pożyczki, którzy przystąpili do Towarzystwa i o wysokości sumy udzielonych pożyczek. 3) O sumach zwróconych przez dłużników, do kasy towarzystwa w ciągu okresu rachunkowego: a) przez coroczne (obowiązkowe) opłaty na umorzenie; b) przez zwrot części kapitału, niezależnie od obowiązkowego umorzenia; c) przez ściągnięcie należności drogą sprzedaży nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanej w skutek zaległości ze strony dłużnika; i d) przez podniesienie z instytucji ubezpieczeń wynagrodzenia za zgorzałe części nieruchomości, pod bezpieczeństwo poddanych. 4) O liczbie dłużników i sumie długów zostających nieumorzonemi na następny okres. 5) O sumie procentów wniesionych przez dłużników towarzystwa w ciągu okresu rachunkowego. 6) O karach pieniężnych i zaległościach procentów i umorzenia (co do każdej kategorji oddzielnie) pozostałych z poprzedzającego okresu, zaspokojonych, nowo przybyłych, i pozostających na następny okres a także o wszystkich nieruchomościach które korzystały ze zwłok w opłacie, na mocy niniejszej ustawy. 7) O ilości i użyciu funduszu umorzenia i kapitału zasobowego. 8) O liczbie i kapitale listów zastawnych pozostających w obiegu do początku roku rachunkowego. 9) O liczbie i kapitale listów zastawnych nowo wypuszczonych. 10) O liczbie i kapitale listów zastawnych poddanych zniszczeniu w ciągu okresu rachunkowego: a) wykupionych skutkiem losowania; b) w skutek zwrotu przez dłużników na rachunek długu; c) w skutek spłaty listami zastawnemi za nieruchomości zalegające, sprzedane przez licytację publiczną. 11) O liczbie i kapitale listów pozostających w obiegu do następnego okresu. 12) O kuponach procentowych przedstawionych do wypłaty i o wydanych za nie sumach pieniężnych, tak za okres rachunkowy jak i za poprzednie okresy; o ilości kuponów których termina wypłaty już nadeszły, lecz które jeszcze przedstawione nie zostały. 13) O kosztach na administrację i wszelkich innych wydatkach towarzystwa. 14) O sumach zapożyczonych przez towarzystwo (§ 3). 15) O ilości gotowizny znajdującej się w kasie towarzystwa. *Uwaga 1.* Na miesiąc przed posiedzeniem ogólnego zebrania dyrekcja poddaje sprawozdanie roczne, pod uprzednie rozpoznanie komitetu nadzorczego, po czem sprawozdanie przedstawionem zostanie (wraz z wnioskami komitetu nadzorczego) pod rozpoznanie ogólnego zebrania, w drukowanych egzemplarzach, które winny też być rozdane członkom przynajmniej na tydzień przed dniem otwarcia zebrania. Po zatwierdzeniu zaś sprawozdanie podaje się wraz z protokółem zebrania do powszechnej wiadomości. *Uwaga 2.* Każda z wyliczonych tu pozycij, winna być oddzielnie w sprawozdaniu wykazaną, i nie może być łączona z drugą. *Uwaga 3.* Za nierzetelność w wykazanych cyfrach w sprawozdaniu i bilansie, odpowiadają dyrektorowie i inne podpisane osoby. § 66. Prócz sprawozdań corocznych dyrekcja podaje do publicznej wiadomości: 1) co sześć miesięcy bilans finansowy towarzystwa, najpóźniej w 6 tygodni po upływie każdego półrocza; 2) uchwały ogólnych zebran i rezultaty rewizij dopełnianych przez komitet nadzorczy, oraz wszelkie co do nich objaśnienia dyrekcji; i 3) w właściwym czasie o naznaczeniu ogólnego zebrania. *B. Komitet nadzorczy.* §. 67. Komitet nadzorczy składa się z dziewięciu członków, wybieranych na trzy lata przez ogólne zebranie, z pomiędzy członków towarzystwa, to jest po trzech członków corocznie. W pierwszym roku istnienia towarzystwa, ogólne zebranie wybiera wszystkich dziewięciu członków, z których corocznie wychodzi losem po trzech członków, zastępowanych przez nowo wybranych. Wychodzący z komitetu członkowie mogą być na nowo wybranymi. § 68. W komitecie prezyduje jeden z jego członków przez innych wybrany na trzy lata. Miejsce prezesa w razie jego nieobecności zastępuje starszy członek według liczby otrzymanych głosów. W razie śmierci prezesa lub przedłużonej jego nieobecności, komitet przystępuje do wybrania z grona swego nowego prezesa, na czas jaki jeszcze służył poprzedniemu. Do ważności postanowień komitetu nadzorczego wymaganą jest obecność, przynajmniej pięciu członków licząc w to prezesa. § 69. Komitet przepisuje instrukcję co do sposobu prowadzenia interesów swoich i układa etat własnej kancelarji. Etat ten zatwierdzony zostaje przez ogólne zebranie; osoby służące w kancelarji komitetu, mianowane i uwalniane są przez prezesa komitetu. Komitet Nadzorczy obowiązany jest czuwać w ogólności nad czynnościami zarządu i rozstrzygać w granicach nadanej sobie przez ustawę władzy, trudności przez dyrekcję napotykane. Do szczególnej atrybucji komitetu nadzorczego należą czynności następujące: 1) Zatwierdzanie i zmienianie instrukcji dla dyrektorów i osób służących w dyrekcji. 2) Uprzednie rozpoznanie wszelkich interesów i kwestji podpadających pod zatwierdzenie ogólnego zebrania. 3) Coroczne i nadzwyczajne, w czasie przez komitet za właściwy uznanym, rewizje czynności i kasy towarzystwa. 4) Rozpoznanie i rozstrzyganie skarg podawanych na dyrekcję i na dyrektorów. § 70. Dwaj członkowie komitetu, z kolei, uczestniczą stale na posiedzeniach dyrekcji i każdy z nich może żądać od tejże wszelkich wiadomości i objaśnień. *C) Ogólne zebranie.* § 71. Ogólne zebranie jest najwyższą władzą towarzystwa decydującą ostatecznie w granicach niniejszej ustawy, wszystkie interesa i kwestje dotyczące towarzystwa. § 72. Na ogólnem zebraniu uczestniczą wszystkie osoby, które otrzymały pożyczki od towarzystwa, i którym służy prawo możności rozporządzania swoim majątkiem. Członek towarzystwa (§ 2) nie życzący sobie uczestniczyć na ogólnem zebraniu, może przez pełnomocnictwo przelać prawo do głosu na drugiego członka; nikt jednak z uczestniczących nie może mieć więcej jak dwa głosy. Za małoletnich, usamowolnionych, obłąkanych i w ogóle za osoby zostające pod opieką, prawo głosu na ogólnych zebraniach towarzystwa służy ich opiekunom i kuratorom. *Uwaga.* Każdy członek towarzystwa żądający uczestniczyć na ogólnem zebraniu, otrzymuje od dyrekcji towarzystwa, bilet oddzielny dla siebie, w którym nazwisko jego jest wymienione. Bez biletu nikt do sali zebrań wpuszczonym nie zostaje. § 73. Ogólne zebrania bywają zwyczajne i nadzwyczajne. Pierwsze zwoływane są corocznie w terminie stałym przez komitet nadzorczy oznaczonym, ostatnie zaś zwoływane są w miarę uznania dyrekcji, lub komitetu, dla rozpoznania nadzwyczajnych przedmiotów wymagających bezzwłocznego rozstrzygnienia. Dla utrzymania na ogólnych zebraniach należytego porządku, członkowie towarzystwa przed przystąpieniem do obrad, wybierają z grona swego na każde z osobna posiedzenie, przewodniczącego, na którego włożonym jest obowiązek i odpowiedzialność, czuwać nad porządkiem obrad i bezpośrednio niemi kierować. Wybór tej osoby dokonywanym jest pod przewodnictwem prezydującego członka w komitecie nadzorczym. § 74. Do ważności postanowień ogólnego zebrania, wymaganą jest obecność przynajmniej 50 członków. W razie nieprzybycia takiej liczby członków na posiedzenie, komitet nadzorczy wyznacza powtórny termin, w którym obrady ogólnego zebrania poczytują się za ważne, bez względu na liczbę przybyłych na zebranie członków. Uchwały ogólnego zebrania są obowiązującemi dla wszystkich członków towarzystwa. Protokół posiedzenia ogólnego zebrania podpisuje się przez prezesa i obecnych. § 75. Pod wyłączne rozpoznanie ogólnego zebrania podpada: 1) Wybór lub usunięcie od obowiązków dyrektorów i członków komitetu nadzorczego. 2) Rozpoznanie i zatwierdzenie rocznych sprawozdań dyrekcji, o wszystkich jej czynnościach i obrotach towarzystwa. 3) Podwyższenie lub zniżenie stopy procentowej od listów zastawnych i pożyczek. 4) Ostateczna uchwała co do wyjednania od rządu zmian w ustawie lub w innych przedmiotach. 5) Roztrząsanie wszelkich nadzwyczajnych kwestij, równie jak wniosków ze strony rządu. 6) Wyrzeczenie o rozwiązaniu towarzystwa i jego likwidacji. § 76. Uchwale ogólnego zebrania podlegają te tylko przedmioty, które przedstawione będą do jego rozpoznania i decydowania przez komitet nadzorczy. Każdy z członków ma prawo, byle nie później jak na dni 15 przed dniem ogólnego zebrania, przedstawić wniosek swój komi-

---

ny, w różowym krawacie, w rękawiczkach i w lakierowanych trzewikach...

Pod wpływem miotającego mną przerażenia i bezsisilnej wściekłości, zacząłem wydawać głośne jęki, okrzyki dzikie i wzywałem niebo i ziemię na ratunek. Lecz cóż pomogło wołanie? Nikt mnie przecież usłyszeć nie mógł. Widocznie z przestrachu ogłupiałem zupełnie... Wy może nie znacie wrażenia strachu, odważni czytelnicy? lecz ja znam, znam je dokładnie. Ciśnie ono żłądek i oziębia go jakby lodem; dłonie pokrywają się potem, łydki mdleją pod kolanami i wykonywają gwałtowne *tremolo*, naśladowane przez zęby, szczękające jedne o drugie—palce u rąk kurczą się, również i u nóg, jeżeli obuwie pozwala im na to... Oto są prawdziwe symptomata strachu.

Jednakże chwilami, starałem się odzyskać odwagę—probowałem uspokoić samego siebie. Niepodobna, myślałem w takich chwilach, żebym miał na serjo utonąć w rozbiciu okrętu! Takie wypadki zdarzają się tylko ludziom fachowym... Niech tam sobie ci, którzy urodzili się na morzu, giną w niem także, lecz dla człowieka ubranego wykwintnie, urodzonego przy ulicy Chaussée d'Antin, który zna wszystkie sławne wyścigowce i wszystkie modne tancerki, który zdoła o dwadzieścia kroków poznać, czy paleto pochodzi z warsztatu Renard'a lub Dussautry lecz nie rozróżni korwety od fregaty wojennej — dla takiego człowieka topić się, jest rzeczą nieprzyzwoitą, chybaby w łazience Henryka IV-go. Jakżebym zresztą wyglądał, ja, wyrocznia kawiarni angielskiej i ozdoba salonów, w ogłoszeniu dziennikarskiem zaczynającem się jak zwykle od słów: „Straszliwy wypadek zdarzył się i t. d." Takie rzeczy nie spotykają paniczów przechadzających się po bulwarze! Nakoniec wmawiałem w siebie, że przecież na pokładzie pakebotu, który ocalił ekwipaż Imogenesa, powinni dostrzedz wkrótce nieobecność moją i lady Campbell a wskutek tego, albo wrócić się po mnie, albo wysłać przynajmniej szalupę, korzystając z spokojnego morza.

Uspokojony nieco takiemi perswazjami, wziąłem z kajuty kapitana lunetę morską i obejrzałem horyzont na wszystkie strony — lecz nic dostrzedz nie mogłem — a tu noc, straszna noc zbliżała się już prawie! Miałem więc pozostać sam i w ciemności oczekiwać śmierci... Na tę myśl zacząłem znów dzwonić zębami. Gdybym przynajmniej zdołał nakłonić milady do wyjścia z kajuty... Nagle powziąłem myśl a napełniwszy wodą blaszany kubeł, zszedłem na dół i stanąwszy pod drzwiami kajuty pani Compbell, rzuciłem przez szparę w nich będącą nieco wody wziętej z kubła na dłonie, wydając przy tem głębokie westchnienia.

Po kilkakrotnem powtórzeniu takich ablucij i westchnień, usłyszałem nareszcie głos milady:

— Co pan tam robisz, hrabio Puyroche? zapytała.

— Pani! wykrzyknąłem patetycznie—woda zalewa statek od spodu—już za chwilę wejdzie ona do kajuty pani... Wyjdź pani, natychmiast, zaklinam cię! Napróżno usiłuję walczyć z tym fatalnym wody przypływem... chcąc bronić panią i przedłużyć twe życie o kilka minut... Wkrótce będę zmuszony ustąpić... już w tej chwili stoję po kolana w wodzie—wkrótce ona dostanie mi do ust a wtedy nawet mówić do pani nie będę w możności.

— Dziękuję panu, za tak żywe zajęcie się moim losem, odpowiedziała angielka głosem widocznie wzruszonym. Lecz jeżeli mam umrzeć koniecznie—na cóż się przyda przedłużać konanie o kilka minut? Jestem gotowa w drogę... Do widzenia, panie hrabio! połączymy się nie długo tam, gdzie zamiast burz morskich i ziemskich, wieczny spokój panuje.

Na te słowa krew ścięła się w moich żyłach i zawołałem:

— Milady! droga milady! Jak możesz mówić w ten sposób! Chcesz-że pani umierać zamknięta, jakby już żywa w grobie? Pójdź raczej napawać się jeszcze świeżem powietrzem — zobaczyć słońce i dzień jasny! Niech twoje piękne oczy gasną patrząc na niebo czyste, na kryształową wód taflę, na przestrzeń nieograniczoną — słowem, na te wszystkie urocze widoki, jak je zwą niektórzy, gdyż co do mnie, przekładam widok kawiarni z bulwaru — Pójdź pani! Umierajmy przynajmniej razem!

*(d. c. n.)*

tetowi, który ma obowiązek, jeżeli wniosek ten podpisało przynajmniej 30 członków, poddać takowy pod rozpoznanie ogólnego zebrania.

Rozdział VI. *Środki prawnego poszukiwania długów z nieruchomości pod bezpieczeństwo poddanych.* § 77. Jeżeli dłużnik nie uiści w terminie należnych od pożyczki procentów i umorzenia, daną mu będzie trzymiesięczna zwłoka licząc od upłynionego terminu, za opłatą od całej niewniesionej sumy po ½ od sta za pierwszy, a po 1 od sta za każdy następny miesiąc zwłoki, do dnia zapłaty zaległości lub sprzedaży nieruchomości. Przyczem części miesiąca przyjmują się: mniej jak 16 dni za pół miesiąca, a 16 dni i więcej za miesiąc. § 78. Jeżeli po upływie trzechmiesięcznej zwłoki, cała zaległość nie zostanie zaspokojoną, dyrekcja przystępuje bezzwłocznie do sprzedaży przez publiczną licytację nieruchomości towarzystwa pod bezpieczeństwo poddanej. Decyzja dyrekcji w tej mierze nie ulega apelacji. § 79. Po nakazaniu sprzedaży, przez publiczną licytację, zalegającej nieruchomości, dyrekcja układa zbiór objaśnień i warunków podług formy przepisanej. *Uwaga.* Forma i treść zbioru objaśnień i warunków ulegają zatwierdzeniu ogólnego zebrania. § 80. Nie później jak na dni 80 przed terminem do publicznej licytacji oznaczonym, dyrekcja deleguje jedną z osób zostających w służbie towarzystwa, która wniesie do księgi hypotecznej ostrzeżenie o mającej nastąpić sprzedaży, i o terminie takowej, ze wskazaniem rejenta, przed którym licytacja odbytą zostanie; przyczem delegowany projektuje odpowiednią treść do Dz. III wykazu hypotecznego, i składa do zbioru dokumentów, decyzję względem sprzedaży wraz ze zbiorem objaśnień i warunków licytacji. Decyzja wydziału hypotecznego dotycząca zapisania w wykazie hypotecznym wyż wzmiankowanego ostrzeżenia o sprzedaży, nie ulega apelacji. § 81. Jednocześnie dyrekcja poleca doręczenie przez woźnych sądowych, krótkich uwiadomień o wystawieniu na sprzedaż zalegającej nieruchomości, i o terminie do publicznej licytacji, tak właścicielowi zalegającej nieruchomości, jak i osobom które do dnia wniesienia przez towarzystwo do księgi wieczystej postanowienia o sprzedaży tej nieruchomości, objawiły w hypotece swoje do niej prawa, czy to sposobem czystego wpisu, czy sposobem zastrzeżenia lub ostrzeżenia, przyczem dyrekcja zamieści, że w razie niedojścia do skutku sprzedaży z powodu braku licytantów, naznaczonym zostanie drugi ostateczny termin licytacji, w którym sprzedaż dopełnioną będzie za zniżoną cenę, lub też nieruchomość towarzystwu na własność przysądzoną zostanie, bez doręczenia nowych w tym względzie zawiadomień. Wspomnione zawiadomienia doręczone być winny, przynajmniej na dni 70 przed terminem naznaczonym do licytacji, w rzeczywistych lub prawnych, w księdze hypotecznej obranych zamieszkaniach osób interesowanych. Co zaś do osób, których miejsce zamieszkania z hypoteki nie jest wiadomem, zawiadomienia wręczone zostaną, w sposób wskazany w ustępie 8-m art. 69 Kod. Pos. Cywilnego. *Uwaga.* Postępowanie spadkowe, po właścicielu zalegającej nieruchomości, po jego wierzycielu, lub osobie posiadającej jakiebądź z hypoteki jawne prawa, do tej nieruchomości, nie może w żadnym razie wstrzymywać postanowionej przez towarzystwo sprzedaży wzmiankowanej nieruchomości. Doręczenie zawiadomień dopełniać się będzie w tym razie, w sposób przepisany w ostatnim ustępie art. 447 K. Pos. Cywilnego. § 82. Prócz tego dyrekcja układa krótkie obwieszczenie zawiadamiające o sprzedaży zalegającej nieruchomości, z nadmienieniem, że zbiór objaśnień i warunków licytacji znajduje się w hypotece i w dyrekcji towarzystwa. Obwieszczenie to winno być zamieszczone trzykrotnie w Dzienniku Warszawskim, i w dwóch innych pismach perjodycznych, wychodzących w Warszawie, w przerwach czasu, przynajmniej ośmiodniowych, tak, aby ostatnie ogłoszenie dopełnionem było na dni 50 przed terminem licytacji. Wyż wspomnione obwieszczenie doręcza się także właścicielowi zalegającej nieruchomości, nie później jak na dni 50 przed licytacją, nie tylko w rzeczywistem lub prawnem jego zamieszkaniu, lecz także u rządcy domu, lub u osoby, która według poświadczenia władzy policyjnej, zajmuje się prowadzeniem ksiąg ludności w domu towarzystwa, pod bezpieczeństwo poddanym. Jednocześnie z doręczeniem właścicielowi powyższego obwieszczenia, takowe rozlepionem zostaje: 1) Na głównych drzwiach nieruchomości pod sprzedaż poddanej. 2) Na tablicy w sali ustępowej trybunału cywilnego w Warszawie. 3) W sali ustępowej wydziału hypotecznego miejskiego. 4) Na tablicy w sądzie pokoju okręgu warszawskiego właściwego wydziału. 5) Na odrzwiach prowadzących do kasy towarzystwa. Zaświadczenie woźnego sądowego o doręczeniu właścicielowi i rozlepieniu obwieszczenia w wyż wzmiankowanych miejscach, uważane jest za dostateczne. § 83. Dowody przekonywające o dopełnieniu powyższych formalności, dyrekcja składa przez osobę w służbie jej zostającą, przy stosownym wniosku do księgi hypotecznej nie później jak na dni 45, przed dniem naznaczonym do licytacji. § 84. Nie później jak na dni 40 przed dniem licytacji dłużnik, wierzyciele, i wszystkie w ogólności, w sprzedaży zalegającej nieruchomości, interesowane osoby, mogą się stawić przed rejentem do sprzedaży wyznaczonym, i objawić w księdze wieczystej zarzuty w przedmiocie form całego postępowania. Po upływie tego terminu, żadne w tym przedmiocie zarzuty przyjmowane nie będą. *(dok. nast.)*

---

*Nominacja.* — Przez rozkaz w ministerstwie komunikacij z d. 24 stycznia, referent kancelarji komitetu urządzającego w Królestwie Polskiem, radca honorowy *Kaszyryn* przeznaczony został do wydziału komunikacij lądowych, jako urzędnik pomocniczy, od 8 stycznia. *(Gon. Urzęd.)*

*Najwyżej zatwierdzony wniosek rady kawalerskiej.* — Rada kawalerska orderu św. Włodzimierza po rozpatrzeniu wniesionego do tejże z Najwyższego polecenia wniosku ministra skarbu względem zrównania praw oficerów straży granicznej z oficerami armji co do udzielania orderu św. Włodzimierza 4 kl. z kokardą za wysługę 25 lat w stopniach oficerskich — uznała za słuszne: aby prawo do uzyskania orderu św. Włodzimierza 4 kl. z kokardą za 25 lat, nadane na mocy ust. 2-go art 484 Zb. pr. t. I (wyd. z r. 1857) jenerałom, sztab i ober-oficerom wojsk lądowych, korpusów komunikacij, inżynierów górniczych i leśniczych, tudzież dowódcom brygad i kompanij straży granicznej — rozciągnąć do oficerów oddziałowych i zapasowych tejże straży, którzy odbyli przynajmniej jedną kampanję przeciwko nieprzyjacielowi i znajdowali się przynajmniej w jednej bitwie, chociażby nie w stopniu oficerskim a niższym; przyczem znieść przepis § 8 art. 2-go art. 484 Zb. post. ord., zastrzegający, aby oficerowie straży granicznej dla pozyskania pomienionego orderu wysłużyli w wojsku najmniej lat 15, nie czyniąc różnicy: czy oficerowie tej straży służyli w wojsku lub straży granicznej wtenczas gdy znajdowali się w kompanjach i wyprawach przeciwko nieprzyjacielowi. Powyższy wniosek rady kawalerskiej, wyłożony w najpoddaniejszym jej przedstawieniu, uzyskał Najwyższą sankcję w d. 18 listopada 1869 r.

*Uwolnienie od zaciągu wojskowego.* — Najjaśniejszy Pan, na skutek uchwały komitetu ministrów, w d. 9 stycznia r. b. Najwyżej polecić raczył: aby zostających w petersburgskim instytucie technologicznym słuchaczy, pochodzących ze stanów opodatkowanych, uwolnić od powołania do odbycia powinnościr ekruckiej w przyszłym poborze. *(Tamże).*

---

*W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do Policji Wykonawczej* zamieszczono: Podług istniejącego obecnie porządku, wizowanie paszportów osób przejeżdżających stawających w hotelach i domach zajezdnych, uskutecznia się przez rządców hoteli i upoważnione do tego przez nich osoby, albo też przez samych pasażerów, że zaś ci ostatni formalność tę dopełniali osobiście bardzo rzadko, gdyż przyjeżdżając do Warszawy po większej części na bardzo krótki czas i zajmując się załatwieniem interesów, dla których tu przybyli, nadto nie znając miasta ani obowiązujących przepisów pasportowych, znajdowali trudność w wykonaniu takowych; przeto przy wyjeździe o powizowanie swych pasportów, zniewoleni byli udawać się do właścicieli, rządców lub kantorów hoteli i domów zajezdnych, gdzie stanęli. Okoliczność ta dała powód utrzymującym pomienione zakłady, obowiązanych jedynie meldować w policji o przyjeździe i wyjeździe swoich lokatorów, do żądania od tychże wynagrodzenia za wizowanie pasportów, częstokroć zbyt wygórowanego, co słusznie wywołało nieukontentowanie i narzekania ze strony lokatorów hoteli i domów zajezdnych, a nawet bywały przypadki zanoszenia skarg ze stron obu, oprócz tego utrzymujący znaczniejsze hotele, w których pasażerowie w większej liczbie stawają, objawili policji, że wizowanie pasportów na wyjazd, jest bardzo uciążliwem dla ich kantorów i że bez odpowiedzialnego wynagrodzenia, oni nie są w możności dopełniać takowego. JW. Namiestnik Królestwa, mając sobie przedmiot ten przedstawiony, rozkazał: wizowanie pasportów przejeżdżających osób, stawających w hotelach i domach zajezdnych, dozwolić właścicielom tych zakładów, poruczać znajdującym się zwykle przy hotelach i zajazdach tak zwanym komisjonerom, z zapewnieniem wynagrodzenia za podjęte przez nich około tego zatrudnienia—w hotelu po 15, a w domach zajezdnych i oberżach po 10 kopiejek od każdego pasportu, z warunkiem: 1) ażeby dopełnienie tej formalności, poruczane było komisjonerom tylko w takim razie, jeżeli pasażerowie nie zechcą osobiście uskutecznić takowej; 2) ażeby na komisjonerów wybierano ludzi, którzy nie byli kryminalnie karani, nie zostają pod dozorem policyjnym i o nic nie notowanych; 3) ażeby każdy przyjmujący obowiązek komisjonera, stosownie do 14 paragrafu Najwyższego Ukazu z dnia 3-go czerwca 1868 r. o rozciągnięciu na gubernje Królestwa postanowienia z 1865 r. o opłatach za prawo przemysłu i handlu, był zaopatrzony w ustanowione świadectwo na to zatrudnienie. Dla wprowadzenia tego w wykonanie, polecam: 1) Komisarzom Policji wykonawczej, zobowiązać wszystkich utrzymujących hotele, domy zajezdne i oberże, ażeby ci, którzy będą sobie życzyć, wskazali zaufanych sobie ludzi, odpowiednich do pełnienia obowiązków komisjonerów do wizowania pasportów i sporządzone w cyrkułach listy takowych, z uwagą przy każdym o prowadzeniu jego, tak pod względem politycznym jako i moralnym, przedstawić do wydziału 1-go powierzonego mi Zarządu, dla zakomunikowania Magistratowi miasta Warszawy, w celu zaopatrzenia ich w świadectwa na prawo trudnienia się tym przemysłem, o czem w swoim czasie powiadomić Komisarzy;—odtąd Policja Wykonawcza obowiązana będzie ściśle pilnować, ażeby nikt bez tych świadectw nie zajmował się obowiązkiem komisjonera, powyższy porządek zachowany być ma i na przyszłość, w razie przyjęcia przez który z pomienionych zakładów nowego komisjonera. 2) W celu uniknienia jakich nieporozumień i nadużycia ze strony komisjonerów, ci ostatni nie mają prawa w interesie wizowania pasportów, znosić się bezpośrednio z przyjeżdżającymi, albowiem od pasażerów życzących mieć sobie powizowane pasporta, takowe odbierać winni osobiście i pod własną odpowiedzialnością, utrzymujący hotele i domy zajezdne albo ich rządcy, i od nich dopiero komisjonerzy poruczonem mieć sobie będą zajęcie się powizowaniem onych, a należące się za to przepisane wynagrodzenie, właściciele zakładów zamieszczać będą w ogólnym rachunku wyjeżdżającym; poruczam Komisarzom zobowiązać do wykonania powyższego, wszystkich utrzymujących podobne zakłady lub ich rządców, jak również i osoby przyjęte na komisjonerów, deklaracjami za włosnoręcznemi ich podpisami. 3) Wkładam obowiązek na naczelnika wydziału 1-go w duchu niniejszego rozporządzenia zredagować odpowiednie obwieszczenie i po wydrukowaniu potrzebnej liczby egzemplarzy takowego, zarządzić, ażeby dla powszechnej wiadomości obwieszczenia te wywieszone były we wszystkich numerach hoteli, domów zajezdnych i oberżach.

---

# DZIAŁ NIEURZĘDOWY

## Warszawa,
## dnia 3 (15 Lutego).

W braku ważniejszych kwestji europejskich, oczy świata politycznego zwrócone są na spór zaszły w Bawarji pomiędzy koroną a reprezentacją narodową. Dzienniki pruskie usiłują zmylić opinję publiczną co do charakteru opozycji bawarskiej, nazywając ją antipatrjotyczną i ultramontańską. Najlepszym dowodem mylności tego twierdzenia jest to, że projekt adresu opozycyjnego ułożył prezes konsystorza protestanckiego p. Harteff; w Bawarji obecnie są tylko dwa obozy: liberalnych bawarczyków tak katolików jak i protestantów, i tak zwanych liberalno-narodowych, dążących do wcielenia Bawarji do Związku północno-niemieckiego, na czele których stoi gabinet księcia Hohenlohe, popierany przez króla. Książęta domu królewskiego przeszli na stronę opozycji, a książę Luitpold wraz z dwoma synami podał się do dymisji od obowiązków zajmowanych w armji bawarskiej, skoro zaś król nie przychylił się do jego żądania złożył memorjał, dowodzący, że opozycja wymierzona jest przeciw gabinetowi a nie przeciw królowi. Tymczasem niektóre dzienniki utrzymywały, że spór ten był naprzód ukartowany, w celu doprowadzenia do tego, aby w końcu król Ludwik II uznany był za niezdolnego do panowania. Izba bawarska, pomimo wymownej obrony księcia Hohenlohe, z całą spokojnością roztrząsała adres, będący wotum nieufności przeciwko niemu i kolejno przyjęła wszystkie jego artykuły. Rząd bawarski podobno zamierzał rozwiązać izby zaraz po uchwaleniu budżetu, ale izby ze swej strony postanowiły dopóty nie zapisać budżetu na porządek dzienny, dopóki gabinet nie poda się do dymisji.

Zresztą agitacja antipruska nie ogranicza się na Bawarji. W Wirtembergu także we wszystkich miastach, miasteczkach i wsiach

odbywają się meetingi przeciwko organizacji wojskowej, domagając się odwołania traktatu przymierza zaczepno-odpornego z Prusami i wprowadzenia systemu landweru zamiast systemu stałego wojska na wzór pruski.

W obec takiego usposobienia Niemiec południowych, godna jest uwagi postawa jednego z półrzędowych dzienników paryzkich, który oznajmiwszy naprzód o stałem postanowieniu rządu francuzkiego, zmuszenia do szanowania traktatu prażskiego, na zarzut, iż Francja, jako nie podpisana na tym traktacie nie może przemawiać w tej sprawie, odpowiedział, że Francja, jakkolwiek nie podpisana na tym traktacie, przecież pośredniczyła w jego zawarciu, i w skutku tego ma prawo czuwać nad tem, aby był szanowany, do czego mogą ją skłaniać jeszcze bardziej własne jej interesa narodowe. *Nord* słuszną robi z tego powodu uwagę, że inne mocarstwo, mianowicie Austrja, bardziej niż Francja interesowana jest w poszanowaniu traktatu prażskiego, i że byłoby zupełnie anormalnem, gdyby wszczęta była wojna o wykonanie traktatu, bez udziału, a nawet zasiągnięcia zdania mocarstwa podpisanego na nim. — Dziennik *Liberté* zapewnia tymczasem, że stosunki pomiędzy Francją a Prusami są bardzo naprężone, że hr. Daru, francuzki minister spraw zagranicznych obstaje przytem, iż pragnie pokoju, ale traktaty muszą być szanowane, zaś hr. Bismarck odpowiada na to powiększanem uzbrojeniem. Tak ważne jednak wiadomości, potrzebują potwierdzenia ze strony większej powagi niż *Liberté*.

*La France*, z zastrzeżeniem wprawdzie, podaje wiadomość o wykryciu w Konstantynopolu spisku na życie sułtana, przy użyciu machiny piekielnej. Przewódcy spisku ratowali się ucieczką, lecz niektórzy ujęci wspólnicy porobili wyznania. — Sprawa pancerników zbudowanych w Tulonie, została załatwioną, tak że Porta podstawiła się za wice-króla Egiptu w umowie z kompanją warsztatów okrętowych. Zresztą wice-król Egiptu udzielił tak imponujące objaśnienia co do poprawy fortyfikacij i uzbrojenia armji w ulepszone karabiny, mianowicie powołując się na redukcję wojska do 15,000 ludzi, że wielki wezyr telegrafem przesłał mu podziękowanie.

Zajście pomiędzy Włochami a Marokiem, jest na drodze do załatwienia i spodziewają się, że konsul włoski w przyszłym miesiącu powróci do Maroko.

## Telegramy

### Dziennika Warszawskiego.

**Genua,** *14 (2) lutego.* **Wojenny statek włoski odpłynąć ma na morze Czerwone dla objęcia w posiadanie punktu na wybrzeżu afrykańskiem.**

**Ateny,** *14 (2) lutego.* **Francuzkie towarzystwo Chollet do przekopania międzymorza koryncklego, otrzymało termin 18 miesięczny do przekopania kanału.**

**Bukareszt,** *14 (2) lutego.* **Joan Ghika napotyka trudności w utworzeniu nowego gabinetu.**

**Londyn,** *14 (2) lutego.* *Times* **donosi, że Francja wynurzyła papieżowi niezadowolenie z absolutystycznych rządów, nie zagroziła wprawdzie odwołaniem wojsk, ale oświadczyła, że odwołanie to od dawna jest postanowione, ponieważ Francja może poręczyć nietykalność państwa kościelnego, i bez wojsk załogi.**

**Berlin,** *14 (2) lutego.* **Królewska mowa tronowa otwierająca parlament północno-niemiecki, uwydatnia silną organizację związku północnego, w którym i państwa południowe, w skutek traktatów, uczestniczą. Król wynurzył swe zadowolenie z utrzymania pokoju, oraz wzrastające przekonanie, że siła zbrojna powołaną będzie tylko do obrony własnej niezależności.**

*(Correspondenz Büreau).*

### Wiadomosci telegraficzne.

* *Madryt, 11 lutego (30 stycznia).* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, Rivero zarzucał korlistom, że wywołują sprzysiężenia i przygotowują nowe powstanie, i nadmienił, że rząd nie zawiesi praw konstytucyjnych, chociażby nawet karliści wywołali powstanie. (*Cor. Bür.*).

* *Madryt, 11 lutego (30 stycznia).* Rząd hiszpański nie otrzymał żadnej takiej wiadomości, któraba potwierdzała depeszę prywatną z Nowego-Jorku, donoszącą, że miała zajść w Hawannie bójka pomiędzy amerykanami i ochotnikami hiszpańskiemi, przyczem jeden amerykanin miał być zabity; ten brak wiadomości urzędowych daje do mniemania, że jeżeli bójka miała rzeczywiście miejsce, to nie musiała ona mieć takiej doniosłości, jaką zdaje się jej przypisywać telegram z Nowego-Jerku. (*Cor. Bür.*)

* *Konstantynopol, 11 lutego (30 stycznia)* Sprawa fregat pancernych została załatwioną. Porta podjęła się spełnienia warunków kontraktu zawartego pomiędzy wice-królem Egiptu a towarzystwem warsztatów morza Śródziemnego w przedmiocie fregat zbudowanych na rachunek wice-króla. (*Tamże*).

* (Kwestja galicyjsko-unicka). *Warsz. Dniew.* pisze: „W Wiedniu dotychczas nie została rozstrzygnięta nader ważna dla rusińskiej Galicji kwestja obsadzenia dwóch osieroconych katedr — metropolji lwowskiej i diecezji przemyślskiej. Interes złączony z tą sprawą, nie zamyka się w samej tylko religijno-kościelnej sferze, ale przedstawia dla rusinów galicyjskich i rozległe znaczenie społeczne. A jest to bardzo łatwem do zrozumienia. Rusińska ludność Galicji, z powodu nieposiadania szlachty narodowej, składa się tylko z dwóch warstw: włościańskiej i kościelno-hierarchicznej, która jako inteligencja wyszła z ludu i zostająca w najbliższych stosunkach z ludem, stanowi dokładnego tłomacza potrzeb ludności rusińskiej przed posiadającemi władzę sferami. Takiem prawdziwie ludzkiem powołaniem przejęte jest, z bardzo nielicznemi wyjątkami, całe galicyjsko-unickie duchowieństwo, które w miarę możności, pomaga do pożytku narodowego, jeżeli nie spotyka w tem przeszkód z góry, z wyższych szczebli swej hierarchji. Zmarły metropolita Litwinowicz, z powodu bojaźliwości i niestanowczości charakteru, zachowywał się względem rusińsko-narodowych potrzeb biernie, zatem nie stanowił hamulca wpływowi moralnemu niższego duchowieństwa na lud. Śp. biskup przemyślski Polański, był prawdziwym ojcem duchownym swej trzody i przyjacielem ludu w całkowitem znaczeniu. Łatwo zrozumieć, że rusińska ludność Galicji, jednomyślnie ma interes w tem, aby osobiste przymioty przyszłych wysokich hierarchów, odpowiadały społecznym wymaganiom, i dla tego kwestja mianowania dwóch duchownych unickich pasterzy, trzyma rusińską Galicję w naprężonem oczekiwaniu. Trudno przepowiedzieć, jak będzie rozstrzygnięta ta ważna sprawa, z braku dostatecznych danych. Można tylko przypuszczać, wnosząc z jawnej niestanowczości Wiednia i Rzymu, że proponowani przez polskie stronnictwo kandydaci: arcybiskup „in partibus infidelium” Sembratowicz i kanonik Stupnicki, nie mają zbyt silnych widoków, i okrzyki zwycięztwa polskiej prasy były przedwczesne. Wiedeń i Rzym nie mogły nie zrozumieć, że mianowanie tych dwóch kandydatów, pierwszego na krzesło metropolitalne, a drugiego na djecezjalne, połączoneby było z wielkiemi niebezpieczeństwami, tak dla spokojności kraju, jak i dla interesów kościoła. Niebezpieczeństwo stanowiłoby to, że wspomniane osoby otrzymawszy władzę, nie zaniedbałyby z powodu swej skłonności do obrządku łacińskiego, użyć przymusowych środków dla zniesienia obrządków wschodnio-grecko-unickich i zupełnego zlania się unji kościelnej z katolicyzmem. Wiadomo zaś, że lud galicyjsko-rusiński oddawna przywykł uważać wschodni obrządek kościoła unickiego za swe drogocenne mienie, za organiczną własność swej narodowości, i niezawodnie nie pozostałby biernym widzem świętokradzkich przeciwko sobie zamachów. Z tego mogłyby wyniknąć bardzo ważne następstwa. Z jednej strony nieuniknione wzburzenia groziłyby regularnemu biegowi społecznych czynności w kraju, z drugiej gwałt wzmocniłby reakcję przeciwko obrządkowi łacińskiemu, i przy znanem przywiązaniu ludu do jego starożytnych form religijnych, mógłby zerwać się związek kościoła wschodnio-unickiego z Rzymem, w rezultacie czego nastąpiłoby połączenie się na nowo unitów z prawosławiem. Tym sposobem obie władze, i cywilna, i duchowna, zainteresowane są w sprawie galicyjsko-unickiej i skierowanie się jej w tę lub ową stronę, będzie zależało od charakteru mianowania przedstawicieli unickiej hierarchji. Dla tego można przypuszczać, że Wiedeń i Rzym nie dopuszczą się zgubnej dla nich omyłki przez urzeczywistnienie jezuicko-polskiego projektu, i przy wyborze unickich—metropolity i biskupa, wezmą na uwagę życzenia ludu.”

* (Warszawskie miejskie towarzystwo kredytowe.) Do liczby rzeczywistych dobrodziejstw, jakich kiedykolwiek dostąpiła Warszawa, najwyższem niezaprzeczenie dobrodziejstwem jest postanowienie miejskiego towarzystwa kredytowego, którego ustawa za wysokiem wstawieniem się JW. Hrabiego Berg Namiestnika Królestwa, już Najłaskawiej zatwierdzona, podaną została do wiadomości powszechnej. Instytucją tej natury, przychodzącą w pomoc pożyczkami w listach zastawnych, umiarkowanym procentem amortyzujących się, od lat przeszło 40 cieszą się obywatele ziemscy. Potężnemu wpływowi towarzystwa kredytowego ziemskiego, gospodarstwo rolne zawdzięcza swój postęp; wzrost bogactwa kraju jest również owocem tej instytucji. Od czasu ustanowienia pożyczek budowlanych miejskich na nowo wznoszące się domy w Warszawie udzielanych i najumiarkowańszą stopą procentu amortyzowanych, jakie w latach 1818 i 1820, z funduszów skarbu królestwa, tudzież z funduszów ekonomicznych ustanowione zostały, nie było dla miasta ważniejszej nad obecną instytucję. Niejeden już lat dziesiątek upływa gorących dążeń urządzenia takiej instytucji, któraby ułatwiła odłużonym właścicielom domów spłatę ich długów; zwolniła ich od ciężaru uciążliwych i rosnących nadmiernie w swej stopie procentów; któraby wyswobadzając ich mienie od ucisku lichwiarzy, dała im sposobność do polepszenia stanu budowl. W celach ustanowienia towarzystwa kredytowego miejskiego, planowane były już niejednokrotnie warunki i zasady. Nadeszła wreszcie chwila, która żywione przez lat tyle pragnienie w rzeczywistość zmieniła. Mamy już ustawę warszawskiego miejskiego towarzystwa kredytowego. Nazwiska twórców ustawy i założycieli towarzystwa, kronika miasta Warszawy na swych kartach z uznaniem zapisze. Już dziś bieg wielu subhastacji, uległ wstrzymaniu; już dziś odetchnął swobodniej właściciel-dłużnik, w obec grożących mu wymagań wierzyciela. Wszyscy z upragnieniem oczekują prędkiego rozwinięcia tej instytucji, aby spiesznie funkcjonować zaczęła.

* (Zarząd warszawskiego oddziału towarzystwa opieki nad zwierzętami), przeznaczywszy dzień 7 (19) lutego r. b. (sobotę), na ogólne roczne zebranie wszystkich pp. członków tegoż oddziału, ma honor zawiadomić ich o tem, najuprzejmiej upraszając o przybycie w dniu oznaczonym o godzinie $1^{3}/_{4}$ z południa, do sali nowego gmachu magistratu m. Warszawy.

* (Opieka nad zwierzętami. — Kary policyjne). Znów w jednym z ostatnich rozkazów do warszawskiej policji wykonawczej spotykamy ślady działalności towarzystwa opieki nad zwierzętami, w karach wymierzonych: na 1 osobę za złe obchodzenie się z koniem w ilości 20 kop., na 1 za srogie obchodzenie się z drobiem w ilości 50 kop., na 2 za przewózkę źle ułożonych cieląt po 1 rsr., na 3 za przeciążenie koni po 1 rsr., na 1 za jazdę w kulawego konia 1 rsr., na 1 za jazdę w chorego konia 1 rsr. Nie mniej pożyteczną dla dobra ogółu jest działalność władzy policyjnej, zmuszająca właścicieli domów do oświetlania korytarzy i schodów, utrzymywania porządku przed domami i wewnątrz ich. W tymże samym rozkazie widziemy jej ślady w wymierzonych karach na 1 dzierżawcę domu zajezdnego, za słabe oświetlanie schodów 50 kop., na 1 rządcę domu za nie oświetlanie korytarzy 1 rsr, i

na 1 właściciela domu za nieoświetlanie schodów pomimo kilkakrotnych ostrzeżeń 3 rsr., dalej na 1 właściciela domu za nieczystość przed domem rsr. 5 i na 1 właściciela domu za nieczystość i nieporządek w podwórzu pomimo kilkakrotnych ostrzeżeń 10 rsr.

* (Opóźnienie poczty). Wczorajszy pociąg pocztowy z Petersburga, przybył do Warszawy o godzinie 9-ej min. 45 wieczorem. Przyczyna opóźnienia niewiadoma. Rozumie się, że przy takiem opóźnianiu, gazety wydawane są z poczty nie wieczorem, ale następnego dnia z rana.

* (Tydzień giełdowy). *D. 31 stycznia (12 lutego).* Giełda berlińska, w zeszłym tygodniu zaprzątnięta częścią nowemi projektami kolei żelaznych wewnątrz kraju zaprowadzić się mających, głównie zaś zajęta czynnością pośredniczenia w załatwieniu najnowszej pożyczki ruskiej zachowała się obojętnie. Napływ wartości rublowych jeszcze był większy aniżeli tygodnia poprzedniego i odbił się nowem obniżeniem kursów niektórych gatunków, mianowicie biletów bankowych i weksli warszawskich o $^1/_4$%, weksli petersburgskich o $^3/_8$, $^1/_4$%, akcij wielkiego towarzystwa o $^1/_8$% i pożyczek premjowych o $^3/_8$, $^1/_2$%. Wyjątkowe podwyższenie kursu listów zastawnych o $^3/_8$%, listów likwidacyjnych o $^1/_8$%, a akcij warszawsko-wiedeńskich o 1 tal. na sztuce, nie ma doniosłości żadnej, gdyż nie może wpłynąć na ułatwienie wzajemnych przesyłek lub korzystnych operacij pomiędzy naszem miastem i Berlinem. Na giełdzie petersburgskiej przy obfitości gotowych kapitałów, na niżki stosunkowo procent ($4^1/_2$ — $5^1/_2$ rocznie) zatrudnienia szukających, brak remes zagranicznych codzień jeszcze wzrasta. Widoki wywozów z portów cesarstwa, przez niespodzianie srożącą się we wszystkich strefach rozległego kraju zimę obecną, na znaczne opóźnienie skazane, nie przysparzają remes tańszych, a ożywiająca się znowu w pewnych kółkach giełdowych Petersburga manja spekulacyjna na znane gatunki papierów publicznych i akcij kolejowych, nie przyniesie walucie korzyści. Giełda nasza w swej zależności od giełd Berlina i Petersburga, w krytycznem znalazła się położeniu. Przez cały tydzień prawie żadnych nie pojawiło się trasowań własnych, choćby na poczet przyszłych wywozów wiosennych zaliczonych; dowozu remes zagranicznych z cesarstwa być nie mogło, a zatem trasowania na Petersburg i operacje bankierskie o wątpliwych rezultatach na Berlin, musiały dostarczyć pokryć niezbędnych choćby tylko najwięcej naglących, dla zobowiązań naszych względem zagranicy. Koniecznem następstwem takich okoliczności musiało być dalsze obniżenie się naszej waluty i podniesienie stopy miennego, które mimo ograniczenia obrotów ogólnych do mniejszej cyfry od obrotów tygodnia poprzedniego, stopniowo do końca tygodnia podniosło kursa weksli pruskich o $^2/_3$, $^1/_3$% (z 119, 55—119, 40 na 120, 15—119, 85), wiedeńskich o $^1/_3$% (z 98, 40 na 98, 50), londyńskich o $^2/_3$, $^5/_{12}$% (z 8, 18 na 8, 22), a paryzkich o $^1/_6$% (z 97, 95 na 98, 50). Weksli na Paryż w tym tygodniu znacznie mniej dostarczono aniżeli w tygodniu poprzednim, nawet mniej ofiarowano weksli na Berlin, Petersburg i Moskwę, jedne tylko weksle na Londyn i Wiedeń znalazły się w większej liczbie w sztukach gotowych z targu berlińskiego. W papierach publicznych mieliśmy za to więcej obrotu niżeli tygodnia poprzedniego; zakupiono wprawdzie mniej nieco listów zastawnych, ale więcej listów likwidacyjnych. Listy zastawne nie będąc licznie ofiarowane, doznały podwyższenia kursu w pierwszej serji o $^1/_4$% (z 93, 86, 92, 53 na 94, 13, 93,80), a w drugiej serji o $^1/_4$, $^5/_{12}$% (z 92,86, 92,53 na 93,21, 92,96). Listy linwidacyjne kupowano w znaczniejszych sumach ną dostawę po losowaniu, a chociaż liczniej się znalazły na targu giełdowym, wszelako płacono za nie jakby za dostawę natychmiastową, co nietylko kurs ich utrzymało, ale nawet go o drobnostkę ($^1/_{10}$%) podniosło (z 76,79, 76,46 na 76,88, 76,55). Te dwa gatunki stanowiły jak zwykle, główną treść obrotów papierowych, na giełdzie naszej, obok nich mało też innych gatunków obiegało, a mianowicie tylko mała ilość pożyczki premjowej emisji drugiej z obniżeniem kursu o 1% i parę sum akcij terespolskich i warszawsko-wiedeńskich, pierwsze z podwyższeniem o $1^1/_4$%, drugie z podwyżką o 1%. Metaliki czteroprocentowe i pięcioprocentowe bilety banku cesarstwa nie były ani ofiarowane, ani żądane. Obligów towarzystwa kredytowego i listów zastawnych ruskich ofiarowano wprawdzie, ale obrotu w nich nie było. *(Gaz. Hand.)*

* (Sale noclegu). Właściciel domu N. 846/7 a zarazem opiekun towarzystwa dobroczynności cyrkułu 5 i 6, Moraczewski, z udziałem sąsiednich obywateli pp. Junga, Szlenkiera i Konitza, oznajmili zamiar otworzyć w wspomnionym domu Nr. 846/7, salę dla ogrzewania się biednych na 40 osób dziennie, z rozdawaniem im gorącej herbaty i chleba, a także po jednej szczapie drzewa potrzebującym tego rodzinom. JW. Jenerał-Feldmarszałek Namiestnik w Królestwie, mając sobie przedstawioną przezemnie powyższą okoliczność, zezwolić raczył na uskutecznienie tego zamiaru, poleciwszy mi przytem oznajmić, że za szczególną przyjemność poczytuje sobie wynurzyć panom: Moraczewskiemu, Jungowi, Szlenkierowi i Konitzowi, całą swoją wdzięczność, za okazane przez nich współczucie dla biednych. — Do urządzonych przy 9-ciu urzędach cyrkułowych ogrzanych przytułków, przyprowadzono przez służbę zewnętrzną biednych zziębniętych na ulicach, z udzieleniem im tamże chleba i herbaty gorącej w sobotę 538, w niedzielę 428, z tej liczby nocowało w sobotę 103, w niedzielę 101 osób. Wsparcie w drzewie udzielono przez policję, w sobotę 203, w niedzielę 193 rodzinom.—Urządzony, na czas mocnych mrozów, w gmachu ratusza miejskiego, przytułek dla ogrzewania się, z dniem dzisiejszym zamknięty zostanie.

* (Zakład leczniczy dla dzieci w Warszawie) nadesłał nam następujący wykaz ruchu chorych dzieci za miesiąc, od dnia 1 (13) stycznia do 1 (13) lutego: pozostało dzieci płci męzkiej 10, żeńskiej 11, razem 21; przybyło płci męzkiej 12, żeńskiej 7, razem 19; wyszło płci męzkiej 7, żeńskiej 6, razem 13; umarło płci męzkiej 1, żeńskiej 4, razem 5; pozostaje płci męzkiej 14, żeńskiej 8, razem 22. Dwoje ze zmarłych przywieziono konające, zaś dziecko płci męzkiej lat 4 liczące (Feliks Kepelman) przywiezione z objawami krupu bardzo silnie rozwiniętemi, kwalifikujące do tracheotomii, uleczone zostało za pomocą metody p. Abeille.

* (Desiderata). Otrzymaliśmy następujący list pocztą miejską, który tem chętniej zamieszczamy, że zupełnie podzielamy życzenie korespondenta. „Szanowny redaktorze! Przyjm te słów kilka w małej, lecz obchodzącej ogół kwestji, a mianowicie w sprawie *palenia tytuniu w omnibusach.* Ober-policmajster miasta Warszawy wydał był dawniej dobroczynne, lecz nieco surowe dla palaczy rozporządzenie niepalenia tytuniu w omnibusach, służba jednak omnibusowa i publiczność męzka puściły je widocznie w niepamięć, gdyż od niejakiego czasu coraz częściej widzieć można indywidua puszczające kłęby dymu na sąsiadów, między któremi znajdują się naturalnie i damy. Okropna atmosfera wtedy powstająca w zamkniętym powozie, znagla nie jednego do opuszczenia omnibusu, do którego przecież wsiadł z potrzeby. Czyby nie można zostawić dla palaczy tylnego przedziału powozu, a w przednim dopilnować surowo przestrzegania rozporządzenia; wtedy byłby wilk syty i owca cała; interes samych właścicieli omnibusów, nic przeciwko temu mieć nie może, a nawet za tem być winien.”

* (**Kurjerek**). Wczoraj mróz znów powiększył się i doszedł do 12 stopni zimna, co polepszyło sannę, tak że mamy prawdziwą zimę. Tymczasem w sobotę 31 stycznia (12 lutego) kiedy u nas było—10°, w St. Petersburgu termometr wskazywał—11°, w Moskwie—13°, w Kijowie—10°, w Nikołajewie—4°, a w Odesie—2°.

— Z powodu tak znacznego zfolgowania mrozu, od dnia onegdajszego zaprzestano wydawać herbatę, również zamknięto i przytułki noclegowe. Za to jednakże, na onegdajszem posiedzeniu komitetu, ustanowionego do rozdowania ciepłego pożywienia ubogim mieszkańcom, zgodzono się przedłużyć wydawanie takiego posiłku do dnia 30-go marca. Mniemamy, że wielka liczba tych, którzy korzystali z gorącej herbaty z arakiem i chlebem, oraz z ciepłego noclegu, żałuje teraz że wielkie mrozy już się skończyły! Lecz środek taki był logicznym a nawet koniecznym, raz, z powodu że miłosierdzie publiczne, z wielkiem tylko wysileniem mogłoby długo utrzymywać i zasposabiać takie noclegowe i herbaciane przytułki, powtóre zaś i bardziej jeszcze, z przyczyny, że tym sposobem uorganizowałoby się i zachęciło próżniactwo, nawet w tej klasie ubogiej ludności, która dotąd na własną tylko uczciwą pracę w niedostatkach liczyć przywykła.

— Wczoraj, w sali ruskiego klubu odbył się zapowiedziany bal kostjumowy na ubogich i sieroty zostające pod opieką ruskiego towarzystwa dobroczynności. Świetna ta zabawa, zaszczycona obecnością JW. Hrabiego Namiestnika, zgromadziła około 600 osób z wyborowego towarzystwa. Szczegółowy jej opis jutro podamy.

— Mieszkańcy tutejsi, ciągle jeszcze nadsyłają na ręce JW. Prezydenta miasta ofiary, na rzecz przytułków nocnych—przydadzą się one zawsze i świadczyć będą o miłosierdziu publicznem, które w Warszawie na wielką skalę istnieje.

— Mówiąc o ubogich i miłosierdziu publicznem, przypominamy czytelnikom, że dziś odbędzie się zapowiedziany na dochód dobroczynności bal, w resursie kupieckiej, na który „wszystko co żyje”, wybiera się podobno.

— W ślad za dzisiejszym balem, nastąpi zaraz po jutrze, w przyszły czwartek, koncert na rzecz biednych, wspieranych przez bractwo św. Wincentego à Paulo i na udzielanie bezpłatnego pożywienia ubogim. Program tego koncertu, jest nadzwyczaj świetny i urozmaicony. Dość powiedzieć, że oprócz amatorek, jak, hrabiny Adamowej Krasińskiej, oraz panien Troschel i Lewita i amatorów, jak panowie: Cieszkowski Zygmunt, Mostowski, Wernicki i Mitkiewicz—przyjmą w nim udział tacy artyści, jak Królikowski i Filleborn, i taki mistrz fortepjanu jak p. Zarzycki. Koncert ten odbędzie się wieczorem w sali resursy obywatelskiej, a biletów nań po rsr. 3, po rsr. 1 kop. 50 i po 75 kop., dostać można w księgarniach: Sennewalda i Celsa Lewickiego przy ulicy Miodowej, oraz u Gebethnera i Wolffa, a w dzień koncertu, od godziny 6 wieczorem przy wejściu do sali resursy.

— Ażeby raz już załatwić się z koncertowemi nowinami, dodamy jeszcze, że w przyszłym miesiącu, ma się uorganizować jeszcze jeden koncert na korzyść niezamożnych studentów tutejszego uniwersytetu.

— Że maskarada na ubogich, w resursie obywatelskiej, powiodła się dobrze, świadczy o tem fakt, że restaurator miejscowy, z powodu jej odbycia, ofiarował 10 rubli na cel dobroczynny.

— Podczas tegorocznej zimy zabawy na ślizgawkach, weszły w prawdziwą modę. Pod wałem ochronnym od strony Pragi, mnóstwo osób zbiera ra się, szczególniej w dnie świąteczne i bądź na łyżwach, bądź w saneczkach, używa tej zdrowej i przyjemnej rozrywki.

— Jutro, według ułożonego repertuaru, artyści włoscy mają przedstawić Otella Rossiniego, a tytułową partję w tej operze wykona znany tenor p. Carrion, który onegdaj już przybył do Warszawy.

— W przyszły piątek, zawsze podług repertuaru teatralnego, wystąpi w Adrianie Lecouvreur, w roli Michonetta, pierwszy raz po przybyciu do Warszawy p. Rapacki, który znowu w przyszłą niedzielę ma rozegrać z p. Ostrowskim „Partję Pikiety”, ale na scenie rozmaitości, a z p. Zołkowskim „Zrzędność i Przekorę” Fredry. Tegoż wieczoru (w niedzielę) ma się odbyć debiut p. Zamojskiego w operetce „Bursze”, gdzie debiutant, wykona podobno rolę komiczną.

— Widzieliśmy na filiżankach w jednym z tutejszych składów porcelany, portrety artystek dramatycznych i tancerek baletu. Tak smaczne filiżanki oddawna już wyrabiają za granicą, dla rozpopularyzowania rysów istot utalentowanych a bardziej jeszcze dla zysku kupców, którzy je sprzedają w wielkiej ilości.

— Przy sankach dorożkarskich, mają być umieszczone fartuchy, zasłaniające nogi jadących.

— Na przedstawienia magiczne p. Levieux Galeuchex do domu Lessera, zawsze liczni gromadzą się goście—a i nowemu teatrowi figur mechanicznych i obrazów optycznych, który p. Żulicki urządził w sali dobroczynności, nie zbywało na widzach w dwóch dotąd danych przedstawieniach.

— W sobotę, w cyrkule Nowoświetskim, na rogu ulic Wróblej i Ordynackiego, Jan Cekowa stangret, przejeżdżając wozem, przez nieostrożność najechał na przechodzącą Apolonję Brodowską, 70-letnią kobietę, która uległa nieszkodliwemu stłuczeniu obu ramion i ręki prawej. Brodowską odesłano na kurację do mieszkania jej, a Cekowa przyaresztowano.

— Na przedmieściu Pradze, na ulicy Aleksandrowskiej, para koni zaprzęgniętych do pojazdu, rozbiegłszy się, złamała zadnią oś, stangret zaś Kropiński spadł i starł sobie twarz z prawej strony.

— W cyrkule Sobornym, Artaman Bogdanow, rzemieślnik młodszy tutejszego arsenału, przejeżdżając wozem z węglami przez ulicę Tłomacką, wypadkowo spadł z woza i koło przejechało mu nogę. Bogdanow leczy się w komendzie.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Za talar | *wczoraj* rs. 1 kop. 22 | *dziś* rs. 1 kop. 22. |
| Za frank | „ „ — „ 34 | „ „ — „ 34. |
| Za złoty reń. | „ „ — „ 68 | „ „ — „ 68. |

*NB.* Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

* (Wilki.) Ze wsi Wołynskoje, położonej pod Moskwą, piszą do *Rus. Inw.*, że w okolicach Moskwy ukazało się w ostatnich czasach wiele wilków; wchodzą one bez ceremonji na dziedzińce domów i duszą psy będące na łańcuchu, oraz zatrzymują włościan jadących wielką drogą smoleńską i wyciągają im mięso z wozów.

* (Wypadek). Korespondent *St. Pet. Wied.* donosi z Tweru co następuje: Dnia 19 stycznia o godzinie 5 z rana, podczas gdy trzech palaczy zajętych było ogrzewaniem kotłów parowych w ogromnym gmachu przędzalni bawełny Marczowa i komp., z niewiadomej dotąd przyczyny nastąpiła eksplozja, jak wnosić można dwóch kotłów z liczby czterech tamże znajdujących się. Wstrząśnienie było tak mocne, że w oddalonych koszarach niektórzy z robotników pospadali złóżek i sądząc, że to trzęsienie ziemi, wybiegli na podwórze. Trudno wystawić sobie zniszczenie jakie zrządziła eksplozja. Lokal, w którym mieściły się kotły, znajdujące się między ogromnym gmachem przędzalni a dwu-piątrowym lokalem do trzepania bawełny, jakkolwiek mury jego miały 1 ½ arszyna grubości, został całkiem rozwalony i boczne jego mury daleko usunięte; kawałki kotłów, kamieni, krokwi, belek rozrzucone na dziesięć sążni odległości a nawet na dach głównego korpusu, wysoki na 10 sążni. W korpusie ledwie tylko kilka szyb pozostało całych, ramy wyrzucone zostały na środek pokoju lub na zewnątrz. Mury popękały, przepierzenia drewniane i warsztaty tkackie poruszone z miejsc i częścią połamane. Dla przywrócenia gmachu do dawnego stanu i poprawienia uszkodzeń potrzeba będzie oprócz znacznych wydatków wiele czasu i pracy; przeszło 1,000 robotników pozostanie bez zatrudnienia i utrzymania. Należy dziękować Bogu, że eksplozja nastąpiła przed rozpoczęciem robót; inaczej zginęłoby nie trzech palaczów, zasypanych gruzem i szczątkami kotłów, a cała partja 500 ludzi, którzy w najgorszym razie byliby oparzeni parą. Będący na służbie w korpusie stróż, został tylko ogłuszony, inni zaś twierdzą, że w chwili eksplozji poszedł on do swego mieszkania i ocalał. Maszynista spał jeszcze w domu. Między robotnikami krąży pogłoska, że przed eksplozją z lokalu do trzepania bawełny, wybiegło dwóch nieznajomych ludzi, którym, jak to zwykle bywa, przypisują tę eksplozję, spowodowaną jakoby przez zamknięcie kurków przepuszczających wodę do kotłów. Rzeczywiście trudno objaśnić pęknięcie dwóch kotłów parowych, które służyły około trzech lat przy akuratnem nalewaniu wody. Jakkolwiek w nocy na 19 stycznia mróz dochodził prawie do 30° R., lecz niepodobna aby woda w rurach mogła zamarznąć, bo w korpusie ciągle jest ciepło. A przeto pożądanem byłoby aby rezultata śledztwa o tym wypadku zostały ogłoszone dla uchylenia podobnych wieści, aby winni, jeżeli się okażą, pociągnięci byli do odpowiedzialności.

## KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

**Paryż, 9 lutego.**

W artykule wstępnym, który uważać można jako arcydzieło i który ma tytuł: „La politique de vaillance” (Polityka odwagi), znakomity redaktor naczelny dziennika *Liberté* wydaje ze smutkiem okrzyk: „Czy wybiła już godzina upadku francuzów? Długo nie wierzyłem temu, lecz teraz zaczynam się tego obawiać.” I ten okrzyk boleści ze strony patrjoty i człowieka z sercem i z talentem, jakim jest p. E. de Girardin, rozległ się wszędzie, jak odgłos dzwonu żałobnego.

Niecny pamflecista, który zdołał wejść do ciała prawodawczego, jak pierwszy lepszy awanturnik, któremu udało się wcisnąć się do uczciwego domu, zaczął wydawać dziennik, w którym lży cesarza Napoleona, cesarzowę Eugenję, młodego księcia następcę tronu, ministrów, armję, sędziów, wszystkie ciała państwa: następnie ten nędznik wzywa do broni; sąd ściga go, lecz on odmawia stanąć przed sędziami; zostaje on skazany, lecz wznawia on z większą jeszcze siłą obelgi; sąd wydaje rozkaz wykonania prawa i aresztowania zuchwałego pamflecisty, ministerstwo jest interpelowane przez opozycję nierozsądną, dziwaczną, szykanującą, która znajduje, że p. Rochefort *nie może być aresztowanym*, że byłoby to czynem niecnym, tyranią i t. d.

Rochefort został aresztowany i uwięziony w S-te Pélagie. Wichrzyciele, mszcząc się za to, zatrzymali ajenta policyjnego i wrzucili go do fontany, następnie zaś zaczęli wznosić barykady, usiłowali bronić się pod zasłoną tych fortyfikacij niedostatecznych, plądrowali składy broni, lecz jak skoro ukazało się choć ze stu sierżantów miejskich, ratowali się oni ucieczką, pozostawiając swą broń na placu bitwy, czyli raczej na placu strachu panicznego.

Umiera jeden z marszałków Francji, jeden z bohaterów pierwszego cesarstwa; cesarz rozkazuje, ażeby pogrzeb jego odbył się kosztem skarbu; lecz znaleźli się tacy deputowani, którzy sprzeciwiali się uchwaleniu 10,000 franków na koszta pogrzebu tego szanownego weterana armji francuzkiej. Znamionuje to upadek, naród bowiem patrjotyczny czci pamięć swych zmarłych znakomitości i nie pozwala na to, ażeby zostali pogrzebani ubogo.

Kilka dni temu, na pierwszem przedstawieniu dramatu Wiktora Hugo *Lucrèce Borgia*, około tysiąca nędzników zelżyło p. de Cassagnac'a, redaktora jednego z dzienników konserwatywnych, on zaś, jakkolwiek był sam jeden, groził napastnikom pięścią i dawał im znak, ażeby wyszli z nim na ulicę.

Niższe duchowieństwo francuzkie podpisuje obecnie następującą petycję do cesarza, która w chwili odbywania się soboru powszechnego, ma wielką doniosłość. Petycja ta, podpisywana w całej Francji, jest następującej osnowy:

„Najjaśniejszy Panie! Księża gallikańscy, szczerze oddani Francji i waszemu rządowi, który sam jeden tylko może im dać nareszcie wolność, widzą z boleścią, jak biskupi bezczeszczą pamięć Bossueta i odrzucają jego tak trwałą naukę o prerogatywach stolicy apostolskiej. Dla zmniejszenia ich zapału, i rzec nawet można ich fanatyzmu, potrzeba znieść jak najprędzej dotychczasowy tryb przenoszenia proboszczów z miejsca na miejsce podług upodobania biskupów. Oddawna posługują się oni nami w swoim własnym interesie. Czyż nie zaprowadzili oni podatku progresyjnego na nasze tytuły, które powinny być odnawiane przy każdej zmianie? Z drugiej zaś strony wiadomo wszystkim, że te częste zmiany miewają miejsce głównie dla przypodobania się osobom silnym i bogatym. Upraszamy przeto waszą cesarską mość o przywrócenie przepisów, stanowiących, że proboszcze parafialni, uznani przez sobór trydencki, nie mogą być usuwani od tych obowiązków. Obecnie ksiądz, który chce zrobić karjerę, musi udawać się do Rzymu. Ci zaś, którzy mają odwagę do głoszenia zasad gallikańskich, są w niełasce, i gdy dojdą do starości, mogą otrzymywać jedynie zapomogi tymczasowe i niedostateczne, albowiem brak im zalecenia ze strony biskupa do ministra, które jest warunkiem *sine qua non.* Upraszamy przeto waszą cesarską mość o położenie końca takiej niesprawiedliwości. Wasza cesarska mość wyświadczylibyście także wielką usługę religji, znosząc opłaty, tak niecne i wywołujące tak wielkie niezadowolenie. Żądać od kogo stroskanego pewną sumę za pogrzeb jego żony, brata lub córki, czyż nie jest to upokarzającem i nienawistnem zarazem? Obywatele nie narzekają na nauczyciela, na poborcę, ani też na sędziego pokoju. Dla czego? Albowiem nie dopominają się oni o zapłatę. Mamy zaszczyt być, waszej cesarskiej mości, pełnemi poszanowania i wiernymi poddanymi.” *X.*

### Prusy i Niemcy.

* (Izba bawarska). Rozprawy nad adresem w izbie deputowanych bawarskich zajmują ciągle uwagę publiczną w całych Niemczech. *Indep. belge* powtarzając rozpowszechnione bardzo pogłoski utrzymuje, że spór bawarski ukrywać ma w sobie oddawna przygotowany projekt, zasadzający się na uznaniu monarchy za niezdolnego do rządzenia. Depesza z Monarchjum potwierdza, że rząd ma zamiar rozwiązać izby bawarskie zaraz po uchwaleniu budżetu; ale dodaje ona, że większość odmówi postawienia na porządku dziennym rozpraw nad budżetem dopóty, dopóki ministerstwo niepoda się do dymisji. (*La Fr.*)

* (Opozycja w Bawarji.) *Allg. Augs. Ztng* potwierdza wiadomość, że książę Luilpold bawarski i dwaj jego synowie podali się do dymisji od swych obowiązków militarnych, lecz że król nie przyjął ich dymisji. Następnie książę Luilpold podał królowi memorjał o obecnej sytuacji, myślą zasadniczą którego jest przekonanie, że opozycja izby skierowana jest przeciw ministerstwu, nie zaś przeciw królowi.

### Francja.

* (Zaprzeczenie.) Dziennik *Patrie* pisze pod datą 12-go b. m.: Jeden z dzienników mówił niedawno o mającem jakoby nastąpić wkrótce odroczeniu posiedzeń ciała prawodawczego. Możemy zapewnić, że wiadomość ta jest całkiem błędna.”

* (Ciało prawodawcze). *Paryż, 11 lutego.* Na dzisiejszem posiedzeniu ciała prawodawczego, p. Estancelin wystąpił z reklamacjami w przedmiocie protokółu posiedzenia poprzedniego i wszczął dyskusję co do śledztwa w kwestji rolniczej. Odpowiadał mu p Benoist, poczem wszczęły się rozprawy ożywione. P. Thiers zapowiada, że nie chce być członkiem komisji śledczej. Wynurza on przekonanie, że nie trzeba sądzić izby podług jej uchwały w przedmiocie traktatów handlowych. P. Thiers przypomina, że żądał nie wypowiedzenia traktatów, lecz bardzo umiarkowanego podwyższenia opłat objętych taryfą. Sądzi on, że uchwała byłaby całkiem odmienną, gdyby kwestja była w ten sposób postawioną. P. Thiers powtarza, że pomyślność Francji ucierpi w razie trzymania się nadal polityki ekonomicznej. P. Brame powiada, że odmówi również udziału w komisji śledczej. Doradza on izbie, ażeby wyłączyła z tej komisji tych wszystkich deputowanych, którzy przybrali w tej kwestji postawę zbyt wyraźną. P. Estancelin powiada, że nie należy wdawać się w zbyteczne dyskusje. Rozprawy ożywiają się. Izba nie chce słuchać takowych. (*Cor. H. B.*).

### Hiszpanja.

* (Kortezy.) *Madryt, 11 lut.* Na dzisiejszem posiedzeniu kortezów, z powodu protestu założonego przez trybunał obrachunkowy, na skutek udzielenia dymisji jednemu z jego członków, należącemu do izby kolonij (*sala de Indias*), złożona została propozycja mająca na celu uznanie że do czasu uchwalenia prawa organicznego, ma być zawieszony artykuł konstytucji, stanowiący, że członkowie trybunału obrachunkowego nie mogą być wydalani ze służby. Propozycja ta udziela nadto bil nieodpowiedzialności ministrowi kolonij, który dał dymisję temu urzędnikowi. Propozycja pomieniona wzięta została pod rozwagę 95 głosami przeciw 74. Znaczna liczba członków powstrzymała się od głosowania. Tak republikanie, jak również absolutyści głosowali przeciw tej propozycji. (*Cor. Hav. Bul.*)

### Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Spisek na życie sułtana). *La France* otrzymała następującą depeszę, którą podaje z wszelkiem zastrzeżeniem: Depesza z Konstantynopola donosi o spisku na życie sułtana. W meczecie, dokąd tenże miał się udać, znaleziono ustawioną piekielną maszynę. Przewódcy spisku ratowali się ucieczką. Kilku wspólników aresztowano. Utrzymują, że przyznali się do czynu.

* (Przesilenie ministerjalne w Bukareszcie.) Nie są jeszcze znane dokładnie przyczyny przesilenia ministerjalnego, które wybuchło obecnie w Bukareszcie. Najnowsze korespondencje z tego miasta zdają sprawę z niektórych wydarzeń parlamentarnych, które miały tam miejsce pierwszych dni tego miesiąca, i które, jeżeli nie były przyczyną bezpośrednią podania się gabinetu do dymisji, to posłużyły prawdopodobnie za punkt wyjścia dla przesilenia. Dla tego też wypada wspomnieć o tych wydarzeniach. Dnia 2-go lutego, prezes gabinetu Dymitr Ghika zawiadomił senat o dymisji ministra sprawiedliwości, p. Boiresco, przyczem nadmienił, że podejmuje się sam tymczasowo zarządu w wydziale wakującym. Dymisja p. Boiresco spowodowaną została częścią opozycją izb względem projektu do prawa, zaproponowanego przez tego ministra i mającego na celu przyznanie dla księżny Elżbiety uposażenia rocznego w wysokości 300,000 franków. Propozycja ta zrobioną została bez wiedzy księcia Karola i księżny Elżbiety, którzy nie tylko że nie pochwalili jej, gdy powzięli o niej wiadomość, lecz przeciwnie, zganili ją formalnie. W obec takiej nagany, oraz opozycji, jaką przewidywano ze strony izb, projekt został cofnięty przed rozpoczęciem rozpraw nad nim. P. Boiresco przyszedł przeto do przekonania, że po roli, którą on odegrał w tej sprawie, nie podobna mu pozostać nadal na swem stanowisku. Zresztą, minister sprawiedliwości doznał innego jeszcze niepowodzenia parlamentarnego. Senat odrzucił złożony przez tego ministra projekt do prawa, stanowiącego, że sędziowie nie mogą być usunięci od obowiązków. Dodać jeszcze do tego należy, że na posiedzeniu izby deputowanych z 1-go lutego, wyszła na jaw różnica w zdaniach pomiędzy ministrem spraw wewnętrznych Kogolniczano, a ministrem wyznań, przy rozprawach nad projektem do prawa w przedmiocie zniesienia artykułu 150 kodeksu cywilnego, stanowiącego, że księciu służy prawo udzielania w niektórych wydarzeniach dyspensy na związki małżeńskie pomiędzy blizkiemi krewnemi. Wszelakoż trzy wyż wzmiankowane wydarzenia parlamentarne nie wyjaśniają jeszcze dostatecznie powodów, dla których całe ministerstwo Ghika podało się do dymisji. Musiały one atoli przyczynić się do przygotowania przesilenia, i powinnibyśmy dowiedzieć się niebawem o tych przyczynach, które wywołały nareszcze stanowczo przesilenie ministerjalne. (*Nord.*)

### Afryka.

* (Zajście pomiędzy Włochami i Marokiem.) Depesze z Oran donoszą, że zajście

między Włochami i rządem marokańskim są blizkie załatwienia. Jest nadzieja, że wszystko zostanie ukończone około połowy tego mie-iąca i że około tego czasu flaga włoska powiewać będzie nad mieszkaniem konsula włoskiego. (*La Patr.*)

# PRZEWODNIK WARSZAWSKI

## Warszawa,

### dnia 3 (15) Lutego.

* **(Stanisław Makowski)** patron przy trybunale cywilnym w Warszawie, otworzył kancelarję przy ulicy Marszałkowskiej w domu pod Nr. 65.

* (Tydzień targowy). Średnie ceny głównych artykułów żywności na targach warszawskich w tygodniu upłynionym były następujące: Ceny chleba, bułek i mięsa pozostały takie same jak dawniej. *Co do nabiału:* masła świeżego funt kop. 35, solonego kop. 27, śmietany kwarta kop. 30, śmietanki słodkiej kop. 15, mleka zbieranego kop. 4, ser krowi większy kop. 22, mniejszy k. 15, ser owczy kop. 20, twaróg kop. 8, jaj kopa kop. 80. *Co do drobiu:* kurczę kop. 30, kaczka kop. 50, gęś zwyczajna kop. 75, tuczona rs. 1, indyk rs. 2, indyczka rs. 1 kop. 35, pularda kop. 50, kapłon rs. 1, prosię kop. 90. *Co do zwierzyny:* sarna rsr. 10, zając rsr. 1 kop. 5, cietrzewi para rs. 1, kwiczołów para kop. 15, kuropatw para rs. 1 kop. 35, jarząbków para kop. 55. *Co do legumin*: mąki najpiękniejszej funt kop. 7 1/2, średniej kop. 6, ordynaryjnej kop. 4, kaszy krakowskiej drobnej kwarta kop. 11, średniej 8, grubszej kop. 7, perłowej pięknej kop. 12, średniej kop. 10, jęczmiennej kop. 4 1/2, jaglanej k. 7, gryczanej kop. 6, pszennej kop. 12, ryżu funt kop. 8, grochu szablastego kwarta kop. 6, okrągłego kop. 5, grzybów suszonych funt kop. 30. *Co do ryb żywych:* szczupaka funt kop. 28, sandacza kop. 30, karpia kop. 20, karasia kop. 20, lina kop. 22 1/2. *Co do ryb śniętych:* szczupaka funt kop. 12, sandacza kop. 11, karpia kop. 14, lina kop. 12, okonia kop 10, leszcza kop. 10, karasia kop. 9, sielaw kop. 10, suma kop. 20, drobnych rybek kop. 8. ф.

## KOLEJE ŻELAZNE

### odchodzą:

*Z Warszawy:* Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 1 minut 33 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano.—Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 10 rano. — Do Petersburga pociąg osobowy o godzinie 11 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 w nocy.

### przychodzą:

*Do Warszawy:* Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 51 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 38 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 3 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 5 minut 36 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 rano.

## Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przybywa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

## Kalendarz.

We środę 4 (16) lutego, — św. Juljanny panny męcz. Słońce wsch. o godz. 7 min. 16; zach. o godz. 5 min. 13.

We czwartek 5 (17) lutego,— śśw. Sylwina bisk. i Donata pust. — Słońce wsch. o godz. 7 min. 14; zach. o godz. 5 min. 15.

## Stan pogody.

Dziś z rana zimna — 12.°7 R.

| Wczoraj. | o g 7 z rana. | o g. 1 po poł. |
|---|---|---|
| Barometr w milimetrach | 756.1 | 754.8 |
| Termometr Reaumura | —5.°7 | —4.°6 |
| Stan nieba | pochmurny. | pochmurny. |

Największe zimno — 8,°6 R. Najmniejsze zimno — 4,°2 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 7.

## Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, opera w 3-ch aktach, **Piękna Helena.** —Osoby: Parys, syn Priama —p. *Filleborn;* Menelaus —p. *Szczepkowski;* Helena, jego żona — panna *Kwiecińska*; Agamemnon — p. *Prohazka*; Orest, jego syn—panna *Urbanowicz;* Kalchas, wielki wróżbita Jowisza—p. *Kozieradzki;* Achiles—p. *Matuszyński*; Ajax I-y—p. *Ziołkowski;* Ajax 2-gi—p. *Suszyński;* Bacchis służebna Heleny — pani *Gobert;* Leoena — panna *Stankiewicz*, Partenis — panna *Herman*—( dwie powyższe wesołe córy Grecji); Eutykles kowal — p. *Borawski*; Filokomes, sługa Kalchasa—p. *Krupiński*; Niewolnik—p. *Kruszewski.*—W 1 i 3 akcie **Tańce** układu p. Meunier.— *Jutro*, we środę, opera **Lukrecja Borgja**, przez artystów włoskich, abonament N. 5 lit. B. — *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano operę **Lukrecja Borgja**, przez artystów włoskich, było osób 363.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we środę, komedja **Radcy pana Radcy** (rolę Dziszewskiego przedstawi p. Rapacki). — *Wezoraj*, w poniedaiałek, dawano komedję **Ja czyli Samoluby**, było osób 356.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

W SALI TOWARZYSTWA DOBROCZYNNOŚCI (na Krakowskiem-Przedmieściu). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienie figur mechanicznych** w 3-ch oddziałach: oddział I—Szczęśliwa młynarka; oddział II— Metamorfozy i automaty; oddział III — Figury komiczne zakończone grą kolorów.—Początek o godzinie 7 wieczorem.

TEATR MAGICZNY (przy ulicy Miodowej w domu Lessera N. 490/1).—*Dziś i codziennie* z wyjątkiem piątków, **Wielki wieczór fantastyczno-wschodni** w nowym zupełnie rodzaju, dany przez profesora *Levieux Galeuchet*, czyli czarnoksiężnika Wschodu. Fizyka, magja, czarnoksięstwo, magnetyzm. — Początek o godzinie 7-ej. — **Ceny zniżone:** za miejsca numerowane—60 kop., za pierwsze miejsce—40 kop., za drugie—20 kop. — NB. *Co niedziela* przedstawienie **dla dzieci** o godzinie 2-ej, po cenie połowicznej.

ALKAZAR (przy ulicy Królewskiej). — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia izraelskiej trupy dramatycznej, w języku niemieckim.** — Początek o godzinie 7 1/2 wieczorem.

W SALONACH PRADO (za rogatkami Wolskiemi). — *W niedziele i każde święto*, **Wieczory tańcujące.** — Mężczyzni płacą po kop. 30;— damy w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie.— W każdą *sobotę*, **Maskarada.**— damy mogą być w masce lub bez maski, w towarzystwie mężczyzn bezpłatnie;—bilet wejścia kop. 75 i na ubogich kop. 5.—Omnibusy z placu Krasińskiego kursują na miejsce po kop. 15 od osoby. — Kontramarkarnia obok sali oranżeryjnej.

* Wyjechał z Warszawy: jenerał - major *Bychowiec*, do Drezna.

* Dnia 2 (14) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 86, wyzdrowiało 122, umarło 7, pozostało 2102 (mężczyzn 1092, kobiet 1010) z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 196, kobiet 181.

* Dnia 2 (14) bież. mies. i roku, **urodziło się:** *chrześcjan:* płci mezkiej 6, płci żeńskiej 5; *starozakonnych:* płci mezkiej 4, płci żeńskiej 6, razem 21; —**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 5; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci mezkiej 7, płci żeńskiej 7; *starozakonnych:* płci mezkiej 3, płci żeńskiej 2, razem 19.

## Ceny Targowe.

*dnia 2 (14) Lutego 1870 roku.*

| RODZAJ PRODUKTOW | Czetwert rsr. | kop. | Korzec od — do (ruble sr. i kopiejki) | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Pszenica | 10 | 56 | 5 | 17 1/2 | 6 | 60 |
| Żyto | 6 | — | 3 | 70 | 3 | 75 |
| Jęczmień | 5 | 4 | 3 | — | 3 | 15 |
| Owies | 3 | 60 | 2 | 10 | 2 | 25 |
| Groch polny | | | | — | | — |
| Kartofle | 1 | 68 | | — | 1 | 5 |

Pud siana od kop. 30 - 35. Pud słomy od kop. 25—27 1/2.

*Dowozy:* Pszenicy 114; Żyta 171; Jęczmienia 69; Owsa 229 czetwerti.

## KURSA TELEGRAFICZNE
### Ajentury Rudolfa Okręt
*z Berlina, d. 3 (15) Lutego 1870 r.*

| Z BERLINA. | żądają | płacą |
|---|---|---|
| Bilety Banku Rosyjskiego | | 74 3/4 |
| Weksle na Warszawę | | 74 5/8 |
| „ Petersburg 3 tygodn. | | 82 1/2 |
| „ „ 3 miesięczny | | 81 7/8 |
| „ Londyn 3 „ | | — |
| „ Paryż 2 „ | | — |
| „ Hamburg 2 „ | | — |
| „ Wiedeń 2 „ | | 81 1/2 |
| Listy Zastawne 4% | | 69 |
| Listy Likwidacyjne | | 57 |
| Obligacje Skarbowe 4% | | 68 1/2 |
| Koleje Rosyjskie | | 91 3/4 |
| Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej | | 84 |
| Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej | | 79 1/2 |
| Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej | | 55 3/4 |
| Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej | | — |
| Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji | | 119 1/4 |
| „ „ „ 2-ej emisji | | 119 |
| 5-ta Pożyczka Stieglitza | | 66 1/2 |
| 5% Listy Zastawne Ruskie | | 82 3/4 |
| Żyto na targu | | 42 1/2 |
| „ na dostawę w jesieni | | 42 1/8 |
| **Z WIEDNIA.** | | |
| Weksle na Londyn | | 124 20 |
| „ Hamburg | | — |
| „ Paryż | | 49 20 |
| Pożyczka Narodowa | | 70 50 |
| 5% Metaliki | | — |
| Akcje Banku Kredytowego | | 266 90 |
| **Z PARYZA.** | | |
| Renta 3% | | 73 30 |
| Renta Włoska | | 54 70 |
| Akcje Kredytu Ruchomego | | 200 |
| **Z LONDYNU.** | | |
| 3% Papiery (Consols) | | 92 5/8 |

## KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
*dnia 2 (14) Lutego 1870 r.*

| MONETY. | Żądano Rs. | Żądano K. | Płacono Rs. | Płacono K. |
|---|---|---|---|---|
| Pół-Imperjały Rosyjskie | — | — | — | — |
| Dukaty Holenderskie nowe ważne | — | — | — | — |
| Frydrychsdory Pruskie | | — | | — |
| Pruski kurant za 100 tal | — | — | | |
| **PAPIERY** (bez wartości kuponów | | | | |
| Obligi Skarbu za rs. 100 | — | — | — | — |
| Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 00 | — | — | | |
| Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę | — | — | — | — |
| Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę | — | - | | |
| Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon. | — | | — | — |
| „ „ „ bez kuponu | — | — | — | |
| Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100 | 94 | 9 | 93 | 76 |
| Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*) | 93 | 17 | 92 | 82 |
| Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego | 100 | 50 | 100 | 17 |
| Listy likwidacyjne za rs. 100*) | 76 | 68 | 76 | 43 |
| Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100 | — | — | - | |
| 5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100 | — | | — | — |
| 6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100 | — | — | — | |
| Bilety Banku Ces. Ros z r. 1860 za rs. 100 | 89 | 75 | 89 | — |
| Metaliki Lutowe za rs. 100 | — | — | 100 | — |
| „ Sierpniowe za rs. 100 | — | | 100 | 33 |
| Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100 | 155 | — | — | — |
| „ „ z 1866 rs. 100 | 156 | — | 155 | — |
| 5% Listy Zastaw. Rosji | 107 | 75 | 107 | — |
| Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125 | — | — | — | — |
| Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100 | — | — | — | — |
| Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę | 68 | 50 | — | — |
| Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę | — | — | — | — |
| Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100 | 72 | — | 71 | — |
| Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100 | — | — | — | — |
| Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100 | — | — | — | — |
| Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej | — | - | — | — |
| Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100 | 101 | - | 100 | 25 |

**WEXLE.**

| | | | Żądano Rs. | Żądano K. | Płacono Rs. | Płacono K. |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Berlin | 100 Tal. | 2 m. | 119 | 85 | 119 | 70 |
| | | k. t. | 119 | 70 | 119 | 55 |
| „ | „ „ | 2 m. | — | — | — | — |
| Wrocław | „ „ | 2 m. | 119 | 70 | 119 | 55 |
| Gdańsk | „ „ | 2 m. | | — | — | — |
| Hamburg | 300 B. Mk. | 3 m. | 8 | 20 1/2 | — | — |
| Londyn | 1 Ft. St. | 2 m. | 97 | 95 | - | |
| Paryż | 300 Frank. | 2 m. | 98 | 55 | — | — |
| Wiedeń | 150 Zł. W A. | 3 m. | 98 | 50 | 98 | 25 |
| Petersburg | 100 Rsr. | k. t. | — | — | — | — |
| „ | „ „ | 1 m. | — | — | — | — |
| Moskwa | „ „ | k. t. | — | - | - | — |

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. — k. 57 1/3.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. — k. 82 2/9.

# OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

## UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 572. *Правительственная Коммисія Юстиціи.*

Объявляетъ заинтересованнымъ лицамъ, что полученное официяльнымъ путемъ свидѣтельство о смерти жителя города Сташова, Кѣлецкой Губерніи купца Хаскеля Орлеана, скончавшагося 3 (15) Іюня прошлаго года въ Баденѣ, близъ Вѣны, препровождено Царскому Прокурору при Кѣлецкомъ Гражданскомъ Трибуналѣ, для соотвѣтственнаго поступленія по силѣ 94 ст. Гражданскаго Уложенія.

Г. Варшава, 15 (27) Января 1870 года.
Начальникъ Отдѣленія, Пухальскій.

* * *

Podaje do wiadomości stron interesowanych, iż nadesłany w drodze urzędowej akt zejścia kupca Chaskela Orleana rodem z m. Staszowa Gubernji Kieleckiej pochodzić mającego, na d. 3 (15) Czerwca r. z. w Badenie w pobliżu Wiednia zmarłego, przesłany został Prokuratorowi Królewskiemu przy Trybunale Cywilnym w Kielcach dla odpowiedniego art. 94 K. C. P. postąpienia.

Warszawa d. 15 (27) Stycznia 1870 r.
3-3 Naczelnik Wydziału, Puchalski.

N. D. 960. *Департаментъ Земледѣлія и Сельской Промышленности.*

На основаніи 137 ст. Т. XI Уст. о пром. фабр. и зав. Св. Зак. изд. 1857 г. объявляетъ, что въ оный 19 Января сего года поступило прошеніе Датскаго подданнаго, механика Уве Эсмарха о выдачѣ ему 5-лѣтней привилегіи на изобрѣтенную имъ зерносушилку.

1—3 23 Января 1870 года.

N. D. *603.* *Magistrat Miasta Pyzdry.*

Mieszkaniec miasta Pyzdry w Powiecie Słupeckim Hejman Koch, ma zamiar przesiedlić się do Prus, skutkiem czego, podaje do publicznej wiadomości, iż jeśli kto ma jakie pretensje do niego, winien w przeciągu 3-ch miesięcy od daty dzisiejszej, zgłosić się do biura Magistratu miasta Pyzdry z dowodami usprawiedliwiającemi swoje żądanie.

Pyzdry dnia 16 Stycznia 1870 roku.
3—3 Burmistrz, Lgocki.

N. D. *602.* *Magistrat Miasta Pyzdry.*

Mieszkaniec miasta Pyzdry w Powiecie Słupeckim Herman Flatto, ma zamiar przesiedlić się do Prus, w skutek czego podaje do publicznej wiadomości, iż jeśli kto ma jakie do niego pretensje, winien z dowodami usprawiedliwiającemi takowe, w przeciągu 3-ch miesięcy od daty dzisiejszej, zgłosić się do biura Magistratu miasta Pyzdry.

Pyzdry dnia 14 Stycznia 1870 roku.
3-3 Burmistrz, Lgocki.

## LICYTACJE. — ТОРГИ.

*N. D. 1054. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 24 Lutego (8 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na trzyletnie wydzierżawienie posesji miejskiej pod Nr. 2273*d* przy ulicy Nizkiej położonej, dawniej przez czyścicieli miasta z padlin zajmowanej, od sumy dzierżawniej na rs. 200 wyraźnie na rubli dwieście rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 20 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, oraz wzory, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję miejską pod Nr. 2273*d.* przy ulicy Nizkiej położoną, dawniej przez czyścicieli miasta z padlin zajmowaną na lat trzy, licząc termin od dnia zatwierdzenia protokółu licytacyjnego, ofiarując za takową dziarżawę rocznie rsr. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 20 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w NN. pisałem dnia NN.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1870 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki. 1—3

*N. D. 862. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na dwuletnie to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. wydzierżawienie posesji Nr. 238d. na Pradze przy ulicy Wołowej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 80 rocznie ustanowionej w warunkach zamioszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta Miasta opieczętowane deklaracje, na pisane podług wzoru niżej zamieszczonego a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 10 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesję Nr. 238d. na Pradze przy ulicy Wołowej położoną na lat dwa to jest od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) roku bieżącego do tegoż dnia i miesiąca 1872 roku ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. N. N. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej Miasta Warszawy vadium w ilości rs. 10 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 24 Stycznia (5 Lutego) 1870 r.
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego-Sztabu,
Jenerał-Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

*N. D. 1003. Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru reszty ścian kilsztoku, kadzi, browaru drewnianego równolegle od ulicy stojącego wraz z przystawką na słupach przy nim będącej, mieszkania z drzewa w przestrzeniu browaru stojącego z drzewa pod gontami aż do sufitu budowli murowanej jako grożących zawaleniem, oraz budki z drzewa dla pisarza pod tektórą smołowcową w tyle browaru, stajni między murem a składem nafty z desek deskami krytej, bez pozwolenia wystawionych na posesji Nr. 1110/11/12, odbędzie się w dniu 10 (22) Lutego 1870 roku o godzinie 12-tej w południe u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 7 i 8 licytacja głośna od kwoty rubli srebrem 4 (in plus), do której przystępujący vadium w ilości rsr. 4 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 7 i 8 przejrzeć może.

Warszawa d. 29 Stycz. (10 Lutego) 1870 r.
Z upoważnienia p. o. Prezydenta,
Radny Magistratu,
Radca Stanu, Luceński.
za Naczelnika Kancelarji, Baudonin.

N. D. *1024.* *Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.*

Podaję do publicznej wiadomości, że prawnie zajęte ruchomości w drodze egzekucji sądowej, a mianowicie: meble machoniowe, jesionowe, porcelana, fajans, szkła, żelazka mosiężne, samowary, tacki, bielizna stołowa tualetki, wanna miedziana, lampy, okowita, szumówka, wódki słodki, szafy, bufety szynkowe, rolety, bielizna mezka, kostium męzki płócienny z kołnierzem srebrem i złotem haftowanym, w d. 6 (18) Lutego 1870 r. w Warszawie za Żelazną Bramą o godzinie 10 z rana, 2) w tymże dniu o godzinie 12 w południe przy 3-ch Krzyżach w Warszawie meble mahoniowe, palisandrowe, zegary, lustra, garderoba mezka i damska i t. p. przedmiota przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 2 (14) Lutego 1870 r.
Napoleon *Mierkowski*, Komornik.
(ulica S-to Jerska Nr. 22 nowy).

N. D. 1026. Wiadomo czynię iż prawnie zajęte ruchomości i różne towary, jako to: meble jesionowe, machoniowe, lustra, lampy, miedź kuchenna, towary bławatne, perkalik płucienka różne barchany i t. p. w dniu 4 (16) Lutego r. b. i dni następnych począwszy o godzinie 10 z rana w domu pod Nr. 945 (8) zaś w d. 9 (21) b. m. i r. o godzinie 9 z rana w moc postanowienia Sądu zastawy a mianowicie 30 sztuk skurek szopowych na targu za Żelazną-Bramą w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 31 Stycznia (12 Lutego) 1870r.
*Markiewicz*, Komornik.

N. D. 1051. W dniach 5 (17) Lutego 1870 r. o godzinie 11 z rana na targu w rynku Starego-Miasta prawnie zajęte ruchomości, garderoba mezka, fajki, pudełka, zegarek i t. p. i 6 (18) Lutego t. r. o godzinie 10 z rana na tymże targu, tużurek, pulpit jesionowy i t. p. przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

*Pawłowski*, Komornik.

## OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.



W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

Dalszy ciąg obwieszczeń w Dodatku.

# OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

## UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 697. *Управленіе Яновскаго Государственнаго Конскаго Завода.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что въ семъ 1870 году для случки частныхъ кобылъ, открываются слѣдующіе пункты:

1. Центральный пунктъ въ посадѣ Яновъ Сѣдлецкой Губерніи.

Жеребцовъ: англійскихъ 9, арабскихъ 3, всего 12, цѣною въ 25, 15, 10, 5, 3 и 2 руб. сер.; случка начнется 1 (13) Февраля.

2. Той же Губерніи въ Уѣздномъ городѣ Радинѣ.

Жеребцовъ: англійскихъ 4, арабскихъ 2, всего 6, цѣною въ 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 17 Февраля (1 Марта).

3. Варшавской Губерніи въ дерев. Вилляновѣ.

Жеребцовъ: англійскихъ 3, арабскихъ 3, всего 6, цѣною въ 10, 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 19 Февраля (3 Марта).

4. Петроковской Губерніи въ Уѣздномъ городѣ Лодзи.

Жеребцовъ: арабскихъ 3, англійскихъ 2, всего 5, цѣною въ 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 22 Февраля (6 Марта).

5. Той же Губерніи, Равскаго Уѣзда въ дер. Цѣліондзѣ.

Жеребцовъ: арабскихъ 3, англійскихъ 1, рѣсистыхъ 2, всего 6, въ томъ числѣ арабскій Искандеръ-Паша удостоенный золотой медали на Парижской Выставкѣ въ 1867 году, цѣною въ 10, 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 22 Февраля (6 Марта).

6. Кѣлецкой Губерніи Андреевскаго Уѣзда въ дер. Ракошинѣ.

Жеребцовъ: англійскихъ 5, арабскихъ 1, всего 6, цѣною въ 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 17 Февраля (1 Марта).

7. Въ Губернскомъ Городѣ Радомѣ.

Жеребцовъ: арабскихъ 4, англо-арабскихъ 1, англійскихъ 2, всего 7, цѣною въ 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 20 Февраля (4 Марта).

8. Въ Губернскомъ Городѣ Люблинѣ.

Жеребцовъ; арабскихъ 3, англійскихъ 4, рысистыхъ 1, всего 8, цѣною въ 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 20 Февраля (4 Марта).

9. Плоцкой Губерніи въ Уѣздномъ городѣ Плонскѣ.

Жеребцовъ: арабскихъ 4, англійскихъ 3, карабаскихъ 1, всего 8, цѣною въ 10, 5, 3 и 2 р. с.; случка начнется 23 Февраля (7 Марта).

10. Той же Губерніи Рыпинскаго Уѣзда въ дер. Збойно.

Жеребцовъ: арабскихъ 3, англо-арабскихъ 1, англійскихъ 1, тяжело возовъ 2, рысистыхъ 1, всего 8, цѣною въ 5, 4, 3 и 2 руб. сер.; случка начнется 27 Февраля (11 Марта).

11. Калишской Губерніи Кольскаго Уѣзда въ дерев. Повертье.

Жеребцовъ: арабскихъ 2, англійскихъ 1, тяжеловозовъ 2, рысистыхъ 1, всего 6, цѣною въ 5, 4, 3 и 2 р. с.; случка начнется 24 Февраля (8 Марта).

Досмотрщики случныхъ пунктовъ обязаны требованія публики исполнить безъ всякаго замедленія согласно данной имъ инструкціи и выдавать на слученныя кобылы свидѣтельства на зеленаго цвѣта бумагѣ.

Посадъ Яновъ, 19 (31) Января 1870 г.
Управляющій Заводомъ, Полковникъ,
Князь Мещерскій.
и. д. Старшаго Дѣлопроизводителя,
Росцишевскій.

* * *

*Zarząd Stada Rządowego Koni w Janowie.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w r. bież. następne stacje otwartemi zostają do pokrywania klaczy prywatnych:

1. Stacja centralna w osadzie Janów Gubernji Siedleckiej.

Ogierów: angielskich 9, arabskich 3, razem 12, po cenie rsr. 25, 15, 10, 5, 3 i 2; pokrywanie rozpoczyna się z dniem 1 (13) Lutego

2. W tejże Gubernji w mieście Powiatowem Radyniu.

Ogierów: angielskich 4, arabskich 2, razem 6, po cenie rub. sr. 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z d. 17 Lutego (1 Marca).

3. W Gubernji Warszawskiej we wsi Willanowie

Ogierów: arabskich 3, angielskich 3, razem 6, po cenie rub. sreb. 10, 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z dniem 19 Lutego (3 Marca).

4 W Gubernji Petrokowskiej w mieście Powiatowem Łodzi.

Ogierów: arabskich 3, angielskich 2, razem 5, po cenie rub. sreb. 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z dniem 22 Lutego (6 Marca).

5. W tejże Gubernji. Powiecie Rawskim we wsi Cielądz.

Ogierów: arabskich 3, angielskich 1, rysackich 2. razem 6, w tej liczbie arabski Iskander-Pasza, który otrzymał złoty medal na Wystawie Paryskiej w roku 1867, po cenie rub. sr. 10, 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z d. 22 Lutego (6 Marca).

6. W Gubernji Kieleckiej, Powiecie Jędrzejowskim we wsi Rakoszynie.

Ogierów: angielskich 5, arabskich 1, razem 6, po cenie rs. 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z d. 17 Lutego (1 Marca).

7. W mieście Gubernjalnem Radomiu.

Ogierów: arabskich 4, angloarabskich 1, angielskich 2, razem 7; po cenie rub. sr. 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się 20 Lutego (4 Marca).

8. W mieście Gubernjalnem Lublinie.

Ogierów: arabskich 3, angielskich 4, rysackich 1, razem 8, po cenie rub. sreb. 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z dniem 20 Lutego (4 Marca).

9 W Gubernji Płockiej w mieście Powiatowem Płońsku.

Ogierów: arabskich 4, angielskich 3, karabachskich 1, razem 8, po cenie rub. sr. 10, 5, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z dniem 23 Lutego (7 Marca).

10. W tejże Gubernji Powiecie Rypińskim we wsi Zbójnie.

Ogierów: arabskich 3, angloarabskich 1, angielskich 1, pociągowych 2, rysackich 1, razem 8, po cenie rub. sreb. 5, 4, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z dniem 27 Lutego (11 Marca).

11. W Gubernji Kaliskiej Powiecie Kolskim. we wsi Powiercie.

Ogierów: arabskich 2, angielskich 1, pociągowych 2, rysackich 1, razem 6, po cenie rub. sreb. 5, 4, 3 i 2; pokrywanie rozpocznie się z dniem 24 Lutego (8 Marca).

Dozorcy stacyjni obowiązani są uskuteczniać żądania publiczności bezzwłocznie, stosując się do danej im instrukcji i wydawać na klacze pokryte świadectwa koloru zielonego.

Osada Janów d. 19 (31) Stycznia 1870 r.
Zarządzający Zakładem,
Pułkownik K że Meszczerski.
2—3 p. o. Starszego Referenta, Rościszewski.

---

N. D. 774. *Виленское Городское Полицейское Управленіе.*

На основаніи 63 ст. X. т. Зак. гражд., вызываетъ въ присутствіе свое жителя гор. Липска (Царства Польскаго) Давида Зельмановича Финкельштейна, или наслѣдниковъ его, для предъявленія ему иска, по крѣпостному заемному письму въ 3,000 р., Статскаго Совѣтника Ѳедора фонъ Эрцъдорфъ Купфера, въ мѣсячный срокъ, считая срокъ сей, съ перваго припечатанія вызова; въ случаѣ же неявки въ означенный срокъ, Полицейскимъ Управленіемъ сдѣлано будетъ распоряженіе, о взысканіи долга и безъ отзыва должника, а за тѣмъ никакія возраженія на неправильность, по сему дѣлу, не будутъ приняты отъ Финкельштейна.

Г. Вильно, Декабря 31 дня 1869 года.
3—3 Членъ присутствія, (......).

## LICYTACJE. — ТОРГИ.

*N. D.* 840. *Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.*

Горный Департаментъ объявляетъ, что въ присутствіи Варшавской Казенной Палаты въ Царствѣ дня 20 Февраля (4 Марта) с. г. производиться будутъ торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на поставку въ текущемъ году разныхъ матеріаловъ въ Восточный окружный въ Сухедневѣ и Балогонскій Магазины а именно:

I. Въ часъ по полудни на поставку служащихъ для освѣщенія, смазочныхъ и вспомагательныхъ матеріаловъ, стоимости около 6,040 руб.

II. Въ $1^1/_2$ часа по полудни на поставку мѣди стали, стальныхъ и разныхъ металическихъ предметовъ, стоимости около 3,400 руб.

III. Въ 2 часа по полудни на поставку вѣровочныхъ издѣлій и матеріаловъ, стоимости около 540 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ на сіи поставки обязаны въ назначенныхъ срокахъ представить въ Варшавскую Казенную Палату объявленія на русскомъ языкѣ и приложить:

Къ I торгамъ на залогъ 604 р. и на торговыя издержки 30 р.

Къ II торгамъ на залогъ 340 р. и на торговыя издержки 17 р.

Къ III торгамъ на залогъ 54 р. и на торговыя издержки 3 р.

Объявленія должны быть писаны на гербовой бумагѣ послѣдующему образцу:

Вслѣдствіе объявленія Горнаго Департамента отъ 26 Января 1870 г. за № 164 заявляю настоящимъ, что я обязываюсь въ теченіи 1870 г. поставлять въ Окружныя Магазинъ Восточнаго Горнаго Округа въ Сухедневѣ и Бялогонскій Магазинъ разныя матеріалы служащія для освѣщенія, смазочныя и вспомагательныя или, мѣдь, сталь и разныя стальныя и металическія предметы, или же разныя вѣрочочныя издѣлія и матеріалы.

Уступая на цѣнахъ предявленныхъ къ торгамъ N. % (написать процентъ прописью и цифрою) подчиняясь всѣмъ обязательствамъ въ торговыхъ условіяхъ оговореннымъ для меня понятнымъ и въ доказательство мною подписаннымъ.

Причемъ прилагаю въ залогъ N. руб. и на торговыя издержки N. руб., которые въ случаѣ неоставленія за мною торгъ желаю получить обратно самъ или посредствомъ довѣреннаго къ тому лица.

Въ случаѣ же если торги останутся за мною то желаю дабы контрактъ былъ заключенъ (написать гдѣ именно то есть въ Горномъ Департаментѣ или же въ Управленіи Восточнаго Округа въ Сухедневѣ).

Мѣсто постояннаго моего пребыванія въ N. вблизи Почтовой Станціи въ N. (если же въ г. Варшавѣ, то изложить при какой улицѣ и N. дома).

Писалъ въ N. мца ..... числа ..... 1870 г.

(Подписать четко имя и фамилію).

Объявленія эти должны быть поданы въ запечатанныхъ сургучемъ конвертахъ съ слѣдующею на нихъ надписью: въ Варшавскую Казенную Палату, объявленіе на поставку N. матеріаловъ въ Восточный Окружный и Бялогогонскій Магазины.

Объявленія изложенныя не по указанной формѣ равно написаны нечетко или же съ поправками и оговорками и наконецъ поданныя не въ означенномъ срокѣ или безъ залоговъ и торговыхъ исдержекъ приняты не будутъ.

Прочія условія можно видѣть въ канцеляріи Горнаго Департамента въ Варшавѣ и въ канцеряріи Начальника Восточнаго горнаго округа въ Сухедневѣ ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

* *

Wydział Górnictwa obwieszcza, że w sali posiedzeń Warszawskiej Izby Skarbowej w Warszawie, dnia 20 Lutego (4 Marca) r. b., odbędą się licytacje za pośrednictwem opieczętowanych deklaracji na dostawy w r. b. różnych materjałów do Magazynu Okręgu Wschodniego w Suchedniowie i do Magazynu w Białogonie, a mianowicie:

1) O godzinie 1 po południu, na dostawę materjałów służących do oświetlania, smarowych i innych pomocniczych, wartości około rs. 6,040.

2) O godzinie $1^1/_2$ po południu, na dostawę miedzi, stali i różnych stalowych oraz metalowych przedmiotów, wartości około rs. 3,400.

3) O godzinie 2 po południu, na dostawę wyrobów i materjałów powroźniczych, wartości rs. około 540.

Pragnący przyjąć uzdiał w tych dostawach, obowiązani są w oznaczonych terminach złożyć w Warszawskiej Izbie Skarbowej deklaracje w ruskim języku i dołączyć przy nich:

Do 1-ej licytacji na kaucją rs. 604 i na koszta licytacyjne rs. 30.

Do 2-ej licytacji na kaucją rs. 340 i na koszta licytacyjne rs. 17.

Do 3-ej licytacji na kaucją rs. 54 i na koszta licytacyjne rs. 3.

Deklaracje mają być pisane na stemplu według następującego wzoru:

„W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 26 Stycznia r. b. № 164, podaję tę deklarację, iż zobowiązuję, się w ciągu roku 1870, dostawiać do Magazynu Górniczego Okręgu Wschodniego w Suchedniowie i Magazynu w Białogonie, różne materjały służące do oświetlania, smarowe i pomocnicze, albo miedź, stal i różne przedmioty stalowe i metalowe, albo li też różne wyroby i materjały powroźnicze.

Ustępując z cen do licytacji oznaczonych procent N. (wypisać liczbą i literami), poddając się wszystkim zobowiązaniom w warunkach licytacytacyjnych określonym, przezemnie zrozumianym, i na dowód tego podpisanym.

Przytem składam na kaucję rs. N. i na koszta licytacyjne rs. N., które w razie nieutrzymania się na licytacji sam, lub przez umocowaną przez siebie osobę odbiorę.

Jeżeli utrzymam się na licytacji, to życzę sobie, aby kontrakt ze mną był zawarty, (tu wymienić gdzie to jest czy w Wydziale Górnictwa w Warszawie, czy też w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie).

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliższej stacji pocztowej N. położone, (a jeżeli w Warszawie to wskazać ulicę i № domu).

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. 1870 r."

(podpisać czytelnie imię i nazwisko)

Takie deklaracje mają być podane w zapieczętowanych lakiem kopertach, z następującym adresem: „Do Warszawskiej Izby Skarbowej, deklaracja na dostawę materjałów N. do Magazynów Okręgu Wschodniego w Suchedniowie i w Białogonie.

Deklaracje podane nie podług wskazanego wzoru, jako też napisane nie czytelnie, z poprawkami i zastrzeżeniami, oraz złożone nie w oznaczonym terminie, lub bez przedstawienia kaucji i kosztów licytacyjnych, przyjęte nie będą.

Inne warunki mogą być przejrzane w biurze Wydziału Górnictwa w Warszawie i w biurze Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego w Suchedniowie, każdodziennie, z wyjątkiem dni świątecznych i galowych.

Г. Варшава, 26 Января 1870 г.
за Завѣдывающаго Департаментомъ,
Радванъ
Начальникъ Отдѣленія, Козарскій.
Правитель Канцеляріи,
Бригевичъ.

---

N. D. *1019. Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Симъ объявляетъ, что 23 Февраля (7 Марта) 1870 года въ 1 часъ по полудни въ присутствіи сего Правленія будутъ производиться гласные публичные торги съ пониженіемъ (in minus) отъ смѣтной суммы 3,392 руб. 61 к. с. три тысячи триста девяносто два рубля шестьдесятъ одна копѣйка серебромъ, на производство работъ, по вымощенію площади со стороны Большой улицы, высыпкѣ хрящемъ улицы вокругъ Православной Церкви, какъ равно по вымощенію улицы въ новомъ кварталѣ гор. Кѣльцы позади Церкви, и по расширенію до 42 футовъ вмѣстѣ съ тротоарами и перемощенію Веселой улицы.

Смѣта и условія къ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Административномъ отдѣленіи сего Правленія ежедневно отъ 10 часовъ утра до 2 по полудни за исключеніемъ неприсутственныхъ дней.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны явиться въ назначенный срокъ и мѣсто, и представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части смѣтной суммы или 340 р. с. наличными деньгами или дозволительными процентным бумагами а также свидѣтельство подлежащей власти о состоятельности ихъ къ производству работъ.

Совѣтникъ, Скульскій.
1—3 Дѣлопроизводитель, Квасневскій.

---

N D. *1016. Люблинская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ залѣ присутствія ея, 25 Февраля (9 Марта) 1870 г. съ 12 часовъ утра, будутъ производиться изустные торги, на продажу матеріаловъ упраздненной стипендіяльной типографіи въ городѣ Люблинѣ, отъ пониженной суммы 521 р. 10 к.

Желающіе участвовать въ торгахъ, должны.

1) Представить въ залогъ, десятую часть назначенной для торговъ суммы, т. е, 52 р. 11 коп.

2. Покупщикъ матеріаловъ, долженъ доплатить при подписаніи торговаго листа, въ дополненіе къ представленному залогу, сумму, какая будетъ имъ предложена на торгахъ. 3) Торговыя условія, для продажи матеріаловъ и вѣдомость имъ дозволяется разсматривать, ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Палаты, самые же матеріалы можно видѣть въ типографіи Люблинскаго Губернскаго Правленія.

г. Люблинъ 30 Января 1870 года.
1—3 Дѣлопроизводитель, Пржибыльскій.

---

*N. D. 985. Радомская Казенная Палата.*

Объявляетъ, что въ присутствіи ея 2 (14) Марта сего года, будутъ производиться торги на продажу въ Радзицкомъ Лѣсничествѣ лѣсосѣкъ 1870 г. оцѣненыхъ въ дачахъ: Зарженцикъ въ 189 руб. 70 коп., Слугоцице въ 412 р. 72 коп., Цѣбловице въ 522 руб. $29^1/_2$ коп., Пила въ 531 руб. 93 к., Гелзовъ въ 242 руб. 9 коп., Буковецъ въ 96 руб. $28^1/_2$ коп., Ситова въ 26 руб. $32^1/_2$ коп., Кулиговецъ въ 36 руб. 29 к., Яновъ въ 60 руб. $12^1/_2$ коп., Брудзевице въ 217 руб. 28 коп., Клонна въ 122 руб. 80 коп., Сѣчка въ 378 руб $26^1/_2$ коп., Яксоневъ въ 167 руб 62 коп. и Тараска въ 160 руб. 58 коп.

Желающіе участвовать въ этихъ торгахъ, должны явиться въ означенный срокъ вп Палату и представить залоги равняющіеся 10% торговой суммы.

Г. Радомъ, Января 29 дня 1870 года.
Управляющій, Петровъ.
1—3 Ассесоръ, Вышковскій.

*N. D. 831. Ломжинская Казенная Палата.*

Объявляетъ что Февраля 9 (21) дня 1870 года въ 11 часовъ утра, въ присутствіи ея будутъ производиться публичные торги, съ узаконенною черезъ три дня переторжкою, на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ и предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1870 году въ Вышковскомъ Лѣсничествѣ, расположенномъ въ близи рѣкъ Буга и Нарева, согласно желанію торгующихся, дачами или лѣсосѣками, а именно по дачамъ:

Гладчина, лѣсосѣки № 12, 13, 14 и 17, на сумму 156 руб. 6 коп.

Борсуки, лѣсосѣки № 18, 19, 20 и 21, на сумму 2,517 р. 77½ к.

Леманы, лѣсосѣки № 3, 4, 5 и 6, на сумму 2,771 р. 97½ к.

Грудекъ, № 17, 18, 19, 20 и 21, на сумму 4,213 руб. 91½ к.

Домброва, № 11, 18, 19, 20 и 21, на сумму 3,960 руб. 56½ к.

Поржондзе, лѣсосѣки № 18, 19, 20 и 21, на сумму 3,748 р. 82½ к.

Коморово, лѣсосѣки № 18, 19, 20 и 21, на сумму 4,426 р. 78½ к.

Пержаново, лѣсосѣки № 15 и 16, на сумму 624 руб. 8 к.

Будзиноболки, лѣсосѣки № 14 15 и 16, на сумму 400 р. 96½ к.

Ржанецъ, лѣсосѣки № 1, 7, 8 и 9, на сумму 1,226 р. 24 к.

Велентки № 18, 19, 20 и 21, на сумму 4,890 р. 7½ к.

Охудно, лѣсосѣки № 2, 18, 19, 20 и 21, на сумму 3,386 р. 53½ к.

Залузѣ, лѣсосѣки, № 15 и 16, на сумму 532 р. 76 к.

Мендзынаревъ, лѣсосѣки № 21, на сумму 31 р. 58 к.

Точнабѣль, лѣсосѣки № 21, на сумму 99 р. 92½ к.

Пониковъ, лѣсосѣки № 21, на сумму 161 р. 86½ к.

Итого на сумму 33,149 руб. 92½.

Желающій участвовать въ торгахъ, обязанъ, до наступленія срока торговъ, представить залогъ наличными деньгами или Государственными бумагами Имперіи и Царства по курсу, утвержденному Г. Министромъ Финансовъ въ суммѣ равной десятой доли стоимости. Оцѣночная вѣдомость, а равно и условія торговъ могутъ быть разсмотриваемы въ Ломжинской Казенной Палатѣ и въ Вышковскомъ Лѣсномъ Управленіи. Мѣстная лѣсная стража желающимъ подробно покажетъ лѣсъ на мѣстѣ, такъ какъ въ послѣдствіи никакія жалобы на недочеты, неправильную оцѣнку, или какую нибудь убыль лѣса, со дня составленія оцѣнки, не будутъ приняты въ уваженіе, а токъ за кѣмъ останутся торги, будетъ обязанъ уплатить всю предложенную имъ сумму въ означенныхъ для того срокахъ.

Торги будутъ производиться изустно, но вмѣстѣ съ симъ допускается присылка и подача запечатанныхъ объявленіи, на точномъ основаніи Законовъ. (ст. 1996 и слѣд. Св. Зак. Т. X часть I. Зак. Гражд.).

Г. Ломжа, 23 Января 1870 года.

3 2 Управляющій, (......).

---

*N. D. 863. Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do wiadomości powszechnej, że w d. 17 Lutego (1 Marca) r. b. o godzinie 12-ej w południe, odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in plus przez opieczętowane deklaracje na 2 letnie t. j. od d. 20 Marca (1 Kwietnia) roku bież. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. wydzierżawienie posesji Nr. 3000c w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położonej, na rzecz zaległych podatków zajętej, od sumy dzierżawnej na rs. 303 rocznie ustanowionej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę, mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje na piśmie podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania, poprawek i przekreśleń wypiszą postąpioną przez siebie sumę dzierżawną rocznie.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit Kasy Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rsr. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 10, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . . podaję niniejszą deklarację, mocą której podejmuję się zadzierżawić posesją Nr. 3000c w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej położoną na lat 2 t. j. od dnia 20 Marca (1 Kwietnia) roku bież. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. ofiarując za takową dzierżawę rocznie rs. NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 10, przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 24 Stycz. (5 Lutego) 1870 r.

p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major, Witkowski.
Naczelnik Kancelarji, Zdzitowiecki.

---

*N. D. 1002. Magistrat Miasta Warszawy.*

Na sprzedaż do rozbioru reszty oficyny drewnianej parterowej gontami krytej w podwórzu posesji Nr. 2472 która z powodu złego stanu grozi zawaleniem, odbędzie się dnia 10 (22) Lutego 1870 roku o godzinie 12 w południe u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 4, 5 i 6 licytacja głośna od kwoty rsr. 2 in plus, do której przystępujący vadium w ilości rs. 2 złoży, a bliższe warunki u Komisarza Administracyjnego Cyrkułu 4, 5 i 6 przejrzeć może.

Warszawa d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r.

Z upoważnienia p. o. Prezydenta,
Radny Magistratu,
Radca Stanu, Luceński.
za Naczelnika Kancelarji, Baudouin.

---

*N. D. 1008. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Radomiu.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 25 postanowienia b. Rady Admistracyjnej Królestwa Polskiego z dnia 28 Czerwca (10 Lipca 1860 r. i upoważnienia Dyrekcji Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego z dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1869 r. Nr. 23,012, poniżej wyszczególnione dobra w Gubernji Radomskiej położone, z powodu zaległości rat Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, pe spełzłej dla braku pretendentów sprzedaży przymusowej pierwszej, ponownie na sprzedaż przymusową drugą czyli ostatnią przez licytację publiczną od zniżonego szacunku wystawionemi zostają.

Sprzedaż ta odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w Radomiu w domu przy ulicy Lubelskiej położonym numerem 156 oznaczonym dnia 24 Marca (5 Kwietnia) 1870 r. w godzinach rannych od 10 poczynając w Kancelarji Rejenta Karwadzkiego Pawła, za złożeniem vadium i od sumy jak następuje:

Krzcięcin z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Szydłowieckim położone, po wyłączeniu uposażenia włościan pozostałe, za złożeniem na vadium sumy rsr. 2,679 gotowizną; dozwala się jednak przystępującemu do licytacji vadium oznaczone gotowizną złożyć listami zastawnemi lub likwidacyjnemi z bieżącemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość złożonych listów obliczając tymczasowo według ostatniego kursu giełdy warszawskiej wyrównywała sumie vadialnej w gotowiźnie oznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 8,440.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej.

W końcu uprzedza interesentów, iż gdyby w dniu do licytacji oznaczonym przypadło święto kościelne, lub uroczystość galowa dworska pierwszego rzędu, sprzedaż odbędzie się w dniu zaraz następnym w Kancelarji tegoż samego Rejenta.

*Ostrzeżenie.* Jeżeli nikt z częcią kupna niezgłosi się, dobra sprzedawane na własność Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu przysądzone zostaną.

Radom d. 28 Stycznia (9 Lutego) 1870 r.

Prezes, Zajączkowski.
p. o. Pisarza, Malczewski.

---

*N. D. 1014. Управленіе Княжества Ловичскаго.*

Объявляетъ, что на рискъ неисправнаго безсрочнаго арендатора въ присутствіи онаго Управленія въ селеніи Лышковице 9 (21) Марта с. г. въ 12 часовъ дня, будутъ производиться изустные торги „in plus" на продажу права на безсрочно-арендное содержаніе въ 20 Мая (1 Іюня) с. г. усадьбы Сромовъ Ловичскаго Уѣзда Компинской Гмины пространствомъ въ 350 морговъ 56 квадр. прент. новопольской мѣры, изъ коей сверхъ казенныхъ податей, арендный содержатель обязанъ ежегодно вносить въ казначейство Княжества чиншъ 211 р. с. 53 к. и хлѣбнаго сбора 16 корцевъ ржи, 8 корц. ячменя и 8 корц овса.

Торги начнутся отъ суммы 6,703 р. с. 25 к. составляющей стоимость строеній, заборовъ, деревьевъ и посѣвовъ.

Желающіе торговаться обязаны представить въ Управленіе Княжества свидѣтельства установленныя для арендаторовъ казенныхъ имѣній и (залогъ въ 1,675 р. с. наличными деньгами).

Лицамъ неустоявшимся при торгахъ представленные ими залоги будутъ тотчасъ возвращены, залогъ же принадлежащій покупателю, будетъ удержанъ въ счетъ предложенной имъ на торгахъ суммы, которую онъ обязанъ пополнить наличными деньгами не позже 30 дней, со дня производства торговъ.

Условія и бумаги относящіяся къ настоящему дѣлу, могутъ быть разсмотриваемы желающими въ Управленіи Княжества во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ дней.

Лышковице, 31 Янв. (12 Февр.) д. 1870 г.

Помощникъ Управляющаго Княжествомъ,
Коллежскій Совѣтникъ, Стефановичъ.
1—3 Секретарь, Дзержановскій.

---

N. D 407. Продается недвижимое имѣніе, Виленской Губерніи, отстоящее отъ Губернскаго города въ 110 верстахъ и вблизи предположенной линіи желѣзной дороги, пространствомъ: усадебной 67 десятинъ, пахатной 979 сѣнокосной 592, пастбищной 336, подъ прудомъ 4, неудобной 78, лѣсу 2130 (въ томъ числѣ строеваго 1,400 десятинъ) вообще же 4190 десятинъ, почва земли суслинистая. Имѣніе это составляется изъ четырехъ фольварковъ, въ коихъ господскія и хозяйственныя строенія въ исправномъ состояніи, пивоваренный заводъ въ совершенномъ порядкѣ, надлежаще устроенъ со всѣми аппаратами, рабочихъ лошадей 40 штукъ, рабочихъ быковъ 60 штукъ, овецъ 700 штукъ, сѣна не менѣе 40 тыс. пудовъ скормливается на мѣстѣ; хозяйство въ трехъ фольваркахъ степенное ведется во всей исправности, отношенія съ крестьянами установлены окончательно; межевыхъ споровъ и тяжбъ нѣтъ, кромѣ рѣки протекающей чрезъ имѣніе, есть обильный рыбою прудъ. Въ особо устроеныхъ домикахъ имѣется поселенныхъ десять нѣмецкихъ семействъ колонистовъ обязанныхъ работою на выгодныхъ для владѣльца условіяхъ, въ фольваркахъ устроены исправныя молотильни, мельницы и соломорѣзни; наличнаго дохода изъ мельницъ, корчемъ и садовъ 1020 рублей. Стоимость движимаго имущества полагается въ 10 тыс. рублей, а общій доходъ отъ 13 тыс. до 15 тыс. рублей. Топографическое положеніе имѣнія границы и угодія объясняются подробнымъ планомъ.

Ближайшія свѣдѣнія о условіяхъ продажи этого имѣнія можно получить отъ Коллежскаго Асесора Цезарія Михайлова Сонки въ Варшавѣ на улицѣ Новый Свѣтъ № 60, который и по письменнымъ требованіямъ желающихъ готовъ будетъ сообщить подробное описаніе имѣнія.

---

*N. D. 795. Rada Instytutu Aleksandryjsko-Maryjskiego Wychowania Panien w Warszawie.*

Podaje niniejszem do wiadomości iż w biórze rzeczonego Instytutu odbędzie się w dniu 11(23) Lutego r. b. o godzinie 11 przed południem, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, a po otworzeniu takowych przez głośne licytowanie, na rozmaite roboty w gmachu instytutowym na ogólną sumę anszlagową rs. 4,929 kop. 11.

Szczegółowe warunki licytacji przejrzane być mogą codziennie w kancelarji Instytutu w godzinach biórowych.

Warszawa d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1870 r.

Członek Rady
Baron Frederiks.
za Sekretarza Rady, A. Zygmunt.

---

*N. D. 1013. Мѣховское Уѣздное Управленіе.*

Объявляетъ, что 24 Февраля (8 Марта) 1870 г. въ присутствіи сего Управленія въ 12 часовъ утра, будутъ производится гласные публичные торги на продажу: 1) Казеннаго фольварка Ежувка гмины Тчица съ угодіями, и 2) Состоящей въ селеніи Коморовѣ гмины Мѣховъ мельничной усадьбы, и что означенные торги будутъ начинаться, для фольварка Ежувка отъ суммы 1,593 р. 40 коп., для мельничной же усадьбы отъ суммы 687 р 70 к. При этомъ Уѣздное Управленіе присовокупляетъ, что торговыя условія, могутъ быть пересмотрены въ семъ Управленіи во всякое время за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

г. Мѣховъ 27 Января 1870 г.

Начальникъ,
1—3 Подполковникъ, (......)

---

*N. D. 984. Сандомирское Уѣздное Управленіе.*

Такъ какъ назначенные 30 Декабря (11 Января) 1869/70 г. (in minus) торги посредствомъ запечатанныхъ объявленій на постройку каменнаго изъ кирпича дома, а также другихъ хозяйственныхъ строеній, для Копрживницкаго начальнаго училища отъ смѣтной суммы 1,442 руб. сер 81½ к. с. несостоялись, то симъ объявляется во всеобщее свѣдѣніе, что въ семъ Управленіи во второмъ срокѣ 20 Февраля (4 Марта) сего 1870 года въ 11 часовъ утра будутъ производиться новые торги на сказанный подрядъ (in minus) отъ выше прописанной суммы.

Желающіе торговаться, обязаны представлять свои объявленія по почтѣ или съ нарочнымъ на имя Начальника Сандомирскаго Уѣзда и прилагать къ подаваемымъ объявленіямъ казначейскія квитанціи въ томъ, что сими послѣдними приняты временные залоги въ наличныхъ деньгахъ или процентныхъ бумагахъ въ количествѣ 150 руб. сер. или прилагать къ объявленіямъ такое же количество денегъ или процентныхъ бумагъ, а кромѣ того представить гильдейское свидѣтельство.

Подаваемыя объявленія должны быть составлены на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства по формѣ напечатанной въ 49, 50 и 51 NN-рахъ Радомскихъ Губернскихъ Вѣдомостей и будутъ приниматься Начальникомъ Уѣзда до 11 часовъ утра 20 Февраля (4 Марта) с. г. поданные же послѣ этого срока, приняты не будутъ.

Торговыя кондиціи и смѣты могутъ быть пересматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи или въ Управленіи Войта Гмины Копрживницы ежедневно, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней.

На запечатанномъ конвертѣ объявленія должно быть написано: „Начальнику Сандомирскаго Уѣзда объявленіе къ торгамъ на подрядъ постройки дома для начальнаго училища въ посадѣ Копрживница, имѣющимъ производиться 20 Февраля (4 Марта) 1870 года.

Г. Сандомиръ, 26 Янв. (7 Февр.) 1870 г.

Начальникъ Сандомирскаго Уѣзда,
1 3 Полковникъ, (......).

---

*N. D. 1015. Кампиноское Лѣсное Управленіе.*

На основаніи постановленія Варшавской Казенной Палаты отъ 20 сего Января за № 237 доводитъ до всеобщаго свѣдѣнія, что въ Кампиноскомъ Лѣсномъ Управленіи въ деревнѣ Грабинѣ, Сохачевскаго Уѣзда Февраля 16 дня с. г. начиная съ 10 часовъ утра будутъ производиться публичныя изустныя торги (in plus) на продажу лѣсосѣкъ по нискоствольнымъ дачамъ назначенныхъ на 1868 и 1869 года отъ оцѣночныхъ суммъ слѣдующимъ порядкомъ:

По дачѣ Нове буды.

1. Лѣсосѣка № 12, назначена на 1868 г., отъ 754 руб. 81 коп.
2. Лѣсосѣка № 13, назначена на 1869 г., отъ 782 руб. 39 коп.

По дачѣ Лавки букове.

3. Лѣсосѣка № 8, назначена на 1868 г., отъ 116 руб. 94 коп.
4. Лѣсосѣка № 9, назначена на 1869 г., отъ 93 руб. 3 коп.

По дачѣ Блота Фамулковскіе.

5. Лѣсосѣка № 8 назначена на 1868 г., отъ 401 руб. 34½ коп.
6. Лѣсосѣка № 9, назначена на 1869 г., отъ 378 руб 7 коп.

Желающіе торговаться обязаны къ каждому отдѣльно торгу представить залогъ въ размѣрѣ $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы продаваемой лѣсосѣки, не состоявшимся при торгахъ залоги тотчасъ будутъ возвращаемы. Дальнѣйшія условія разсмотривать въ Лѣсномъ Управленіи а лѣсосѣки на мѣстѣ осматривать возможно ежедневно исключая праздничныя дни.

дер. Грабинъ, Января 27 дня 1870 г.

Старшій Надлѣсничій,
Хржановскій.

---

*N. D. 1011. Петроковское Лѣсное Управленіе.*

Исполняя предписаніе Петроковской Казенной Палаты отъ Января 16 дня с. г. за № 620, Лѣсное Управленіе публикуетъ для всеобщаго свѣдѣнія, что 25 Февраля (9 Марта) с. г. то есть въ Середу, въ Петроковскомъ Лѣсномъ Управленіи въ дер. Любень, будутъ производиться торги на продажу буреломовъ находящихся въ участкѣ Свольшевице, округѣ 1, начиная съ суммы 2,386 руб. 95 коп.

Всякій желающій торговаться, долженъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части оцѣночной суммы; срокъ уборки покупленнаго лѣса опредѣляется годичный, уплата же стоимости, раздѣляется на двѣ равныя части; другія же условія можно узнать каждаго дня, кромѣ праздничныхъ и табельныхъ дней, осмотръ назначеннаго къ продажѣ лѣса, можно произвести на мѣстѣ.

дар. Любень, Января 26 дня 1870 г.

Старшій Надлѣсничій
1—3 Пясецкій.

---

*N. D. 992. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., zawiadamia, iż na żądanie Józefa Margulies handlującego, w Warszawie pod Nr. 1097 lit. *a.* zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 3,736 kop. 15½, z większej sumy rs. 5,325 pochodzącej, z procentem prawnym 5% od dnia 1 Kwietnia n. s. 1868 r. liczącym się, oraz kosztów egzekucyjnych od Wiktorji z Olechowskich Marchwińskiej, po Bonawenturze Marchwińskim obywatelu, pozostałej wdowy, właścicielki dóbr ziemskich Brzesce i Kawęczyn, w Okręgu Czerskim Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej położonych, we wsi Kawęczynie zamieszkałej, zamie-

szkanie prawne we wsi Brzesce obrane mającej, protokółem Walentego Suprynowicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Lipca 1869 r. spisanym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Kawęczyn, składające się z wsi i folwarku Kawęczyn, do których, Pustkowia, Piechury i Rybałty należą, (stosownie do wykazu hypotecznego, lecz obecnie wspomnione Pustkowia nie egzystują), w Okręgu Czerskim, pod juryzdykcją Sądu Pokoju w mieście Grójcach, w Powiecie dawniej Warszawskim, obecnie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej, w gminie Kąty parafji Słomczyn położone, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Wiktorji z Olechowskich Marchwińskiej należące, zaś w dzierżawnem posiadaniu Felicjana Marchwińskiego za kontraktem urzędowym przed Stanisławem Zawadzkim Rejentem w Warszawie na lat 3, poczynając od dnia 12 (24) Czerwca 1867 r., do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. zawartym, za cenę roczną rs. 6,000 zostające.

Zajmowane dobra obejmują ogólnej rozległości oprócz gruntów włościańskich obejmują około mórg 1234 miary nowop. albo dzies. 632. Z tych gruntów ornych mórg 400. Lasu iglastego i liściastego młodocianego, w małej tylko części budulcowego około mórg 580. Łąk 126. Ogrodów i gruntu pod zabudowaniem 18. Pastwiska 80 mórg, resztę zajmują nieużytki.

Dobra te są z jednego kawała gruntu żadną obcą własnością nieprzedzielonego, gospodarstwo czteropolowe. Grunta klasy II i III żytne i pszenne. Od strony wschodniej dóbr, płynie Wisła.

Czyni się wzmianka, iż Icek Blass kupiec z miasta Góry-Kalwarji, zakupił 10 włók lasu do wyrąbania w całych dobrach tak w Kawęczynie, jak i Brzeszcu podług jego wyboru.

W dobrach zajmowanych są następujące zabudowania:

1. Dwór z drzewa postawiony parterowy o 3 kominach murowanych, nad dach gontami pokryty wyprowadzonych.

2. Ogród fruktowy, obejmujący drzew owocowych krajowych różnych około sztuk 200, oraz drzew dzikich dosyć, a również kanałów na których mostki, ogród ten otoczony jest sztachetami z łat rzniętych.

3. Kaplica z cegły palonej masiv murowana, pod dachem gontami krytym w guście gotyckim.

4. Drwalnia z łat rzniętych gontami pokryta.

5. Dom folwarczny parterowy z drzewa o 2 kominach murowanych z dachem gontami krytym.

6. Spichrz masiv murowany piętrowy pod dachem gontami pokrytym.

7. Szopa na wozy z chrustu postawiona w słupy.

8. Stodoła z drzewa w słupy murowane o 4 klepiskach i tyluż wierzejach na podmurowaniu, pod dachem gontami krytym, przy której szopa również pod gontami na kierat do młocarni w stodole znajdującej się.

9. Holendernia masiv murowana pod dachem gontami krytym.

10. Stajnia masiv murowana pod gontem.

11. Piwnica w ziemi wykopana drzewem wyłożona, ziemią przykryta.

12. Studnia z żurawiem i kubłem drzewem cembrowana.

13. Dom czworak z drzewa pod dachem słomą krytym o 1 kominie.

14. Karczma z drzewa postawiona gontami pokrywa, o 1 kominie murowanym, oraz budka z drzewa dla stróża.

16 włościan w dobrach tych osiadłych mają prawo pasania 69 sztuk bydła w lesie dóbr Kawęczyn, do drogi zwanej kościelną, 12 zaś innych po jednej frsztuce, razem z bydłem dworskiem.

Inwentarz żywy: wołów par 2, koni par 6. krów sztuk 32, jałowizny sztuk 19.

Inwenwentarz martwy: wozów parokonnych 3, pługów 3, bron 6, młocarnia i inne sprzęty gospodarskie, wszakże cały inwentarz tak żywy jak i martwy, zakupionym został przez obecnego dzierżawcę Felicjana Marchwińskiego za rs. 9,000.

Obszerniejsze opisanie zajętych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwand Patrona w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunków sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożony, przejrzany być może.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Józefowi Borowskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Grójcach, tamże urzędującemu, na ręce Teodora Kuszkowskiego podpisarza tegoż Sądu.

2. Karolowi Murawińskiemu, wójtowi gminy Kąty, do której zajmowane dobra należą w kolonji Kąty Powiecie Górno-Kalwaryjskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne, w obecności Juljana Jankowskiugo pisarza tejże gminy.

Obudwom dnia 27 Września (9 Października) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr Kawęczyn w Warszawie dnia 7 (19) Października 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży. odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 2 (14) Stycznia 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 18 (30) Paździer. 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 18 (30) Paździer. 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu trzech ogłoszeń zbiorn objaśnień i warunków sprzedaży w dniach: 2 (14) i 16 (28) Stycznia, oraz 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr ziemskim Kawęczyn w Okręgu Czerskim położonych, oznaczył na dzień 20 Lutego (4 Marca) r. b. godzinę 10 z rana. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod № 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 5,000, jaką popierający sprzedaż za subhastowane dobra postępuje. W terminie zaś ostatecznej sprzedaży rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 30 Stycz. (11 Lutego) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

---

N. D. 991. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandra Orsetti obywatela, właściciela dóbr ziemskich w dobrach Swiechów Okręgu Orłowskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu rs. 9,000 z procentem od dnia 12 (24) Czerwca 1869 r. i kosztami od Leona Guzińskiego, właściciela dóbr ziemskich Chodakowo z przyległościami, w tychże dobrach w folwarku Chodaków w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu położonych zamieszkałego, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w d. 4 (16) Października 1869 r. spisanym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Chodakowo vel Chodaków z przyległościami, składające się:

*a.* Z folwarku Chodaków.
*b.* Z wsi Chodakowo co dotyczy dominium.
*c.* Z osady młynarskiej Chodaków.
*d.* Z lasów przyległych.

W parafji Trojanów, gminie własnej Chodaków w Powiecie Sochaczewskim w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu w Gubernji Warszawskiej położone, przybliżonej powierzchni gruntu, po odtrąceniu już gruntów przeszłych do włościan około morgów 773 prętów 127 czyli dziesiatyn 396 sażeni 851 w ogólności obejmujące, a mianowicie:

*a.* W gruntach ornych morgów 469 prętów 219.
*b.* W łąkach polnych morgów 22 pr. 94.
*c.* W łąkach oddzielnych morgów 15 prętów 101.
*d.* W pastwiskach morgów 26 pr. 148.
*e.* W lasach przyległych morgów 179 prętow 105.

Resztę zajmują ogrody, wody, piaski, nieużytki, granice, wygony, rowy, drogi i place pod zabudowaniami.

Dobra te należą prawem własności do egzekwowanego dłużnika Leona Guzińskiego, jawnego z wykazu hypotecznego i w jego też posiadaniu zostają, hypotekę urządzoną mają.

Na granicy dóbr Chodakowa przepływają rzeki Bzura i Utrata oraz przechodzą drogi publiczne. Granice mają pewne, okopowane, składają się z jednego kawała ziemi, żadną obcą własnością nie przedzielonego, gleba żytnia klasy III i IV.

Na gruncie zajmowanych dóbr stoją następujące zabudowania:

A. Folwark Chodaków.

1. Dom (dwór) z cegły palonej murowany parterowy, z mieszkaniem poddasznem, o piwnicy, nad którego dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzone dwa kominy z cegły palonej murowane.

2. Oficyna z cegły palonej murowana o piwnicy parterowa z mieszkaniami poddasznemi, nad której dach gontami kryty wyprowadzony komin z cegły palonej murowany, przed tą wystawa z cegły palonej murowana gontami kryta.

3. Korytarz z cegły palonej murowany gontami kryty, łączący dwie powyżej opisane budowle, od tyłu tego przymurowana kloaka z cegły palonej murowana gontami kryta.

4. Dziedziniec od frontu domu ad 1 opisanego będący, sztachetami z łat otoczony, w którym brama i furtka, w środku trawnik.

5. Ogród owocowy płotem z żerdzi i sztachetami z łat otoczony, w którym znajduje się drzew owocowych około sztuk 375, altana z drzewa gontami kryta, sadzawka obecnie bez wody, buda, krzaki, szkółka drzew młodych, szpaler winogron sztachetami z łat ogrodzony, dalej inspekta płotem z chróstu ogrodzone.

6. Kloaka z desek postawiona gontami kryta o jednym sedesie.

7. Spichlerz i drwalnia z drzewa w słupy postawione, dach gontami kryty.

8. Chlewy z drzewa w słupy postawione słomą pokryte.

9. Obory z cegły palonej na glinę murowanej, w klamrę postawione słomą dekowane.

10. Owczarnia z lempacy na podmurowaniu z cegły palonej i kamieni polnych murowana słomą dekowana.

11. Stodoła z drzewa w słupy na podmurowaniu z cegły palonej zbudowana słomą dekowana, a okapy gontami obite, o dwóch klepiskach.

12. Stodoła z drzewa w słupy zbudowana słomą dekowana o dwóch klepiskach. W stodole tej znajduje się młockarnia czterokonna z sieczkarnią, z kieratem pod szopą z drzewa słomą pokrytą na słupkach.

13. Dzwonek spiżowy na słupie drewnianym.

14. Studnia z żórawiem i kubłem.

15. Stajnie i wozownie z cegły palonej murowane, gontami kryte.

16. Lodownia oddzielna, z cegły palonej murowana ziemią nakryta, z daszkiem goncianym, cegłą paloną podmurowanym.

17. Podwórze zabudowaniami powyż opisanemi, tudzież płotem z żerdzi i łat ogrodzone.

18. Ogród ważywny płotem z żerdzi otoczony.

19. Dom z drzewa w węgieł na podmurowaniu z cegły i kamieni polnych zbudowany, nad którego dach słomą dekowany, wyprowadzonych kominów murowanych 2.

20. Chlewków z drzewa słomą poszytych 3.

21. Chałupa z pomieszkaniem dla kowala z drzewa postawiona, szabrowana, nad której dach gontami kryty, wyprowadzony komin murowany.

22. Dom mieszczący zarazem karczmę z cegły palonej murowany, o piwnicy z dachem słomą dekowanym i 4 kominami murowanemi.

23. Chlewy z drzewa w słupy budowane, słomą poszyte.

24. Chlewek z drzewa w słupy słomą poszyty.

25. Studnia drzewem cembrowana z słupem drewnianym.

26. Dom nad stawem z drzewa w słupy postawiony, nad którego dach słomą dekowany, wyprowadzony komin murowany. Pod dachem tego domu znajduje się obora.

B. Osada Młynarska Chodaków.

Młyn na sposób amerykański, dawniej siłą pary, a obecnie siłą wody poruszany, który składa się z następujących zabudowań:

27. Budowla z cegły palonej na wapno murowana, o parterze i piętrze, mieszcząca w sobie młyn, pomieszkanie i magazyn, nad której dach dachówką karpiówką kryty, wyprowadzony komin murowany.

28. Przystawka do pomieszczenia kół wodnych z drzewa gontami kryta.

29. Przystawka z cegły palonej murowana, dachówką karpiówką kryta, parterowa.

30. Komin parowy z cegły palonej murowany.

31. Przedsionek z cegły palonej domurowany, dachówką karpiówką kryty.

32. Zabudowanie z drzewa okrągłego na podmurowaniu z cegły palonej gontami pokryte, z kominem murowanym.

33. Studnia drzewem cembrowana z pompą ciągnącą wodę do piekarni.

34. Kuźnia z pomieszkaniem dla kowala z drzewa w słupy na podmurowaniu z cegły palonej budowana, nad której dach gontami kryty, wyprowadzony komin murowany.

35. Podwórze płotem z żerdzi od pola, a od drogi sztachetami z łat otoczone.

Na gruntach folwarku Chodaków wysiano:

Żyta korcy 120, pszenicy korcy 32 garncy 8, jęczmienia korcy $4^1/_4$, owsa korcy $50^1/_2$, grochu korcy $17^7/_8$, prosa korzec $1^1/_4$, kartofli korcy 69,

Inwentarz żywy:

Koni fornalskich 12, wołów roboczych 6, owiec sztuk 300, jałowizny sztuk 4, krów sztuk 8.

Inwentarz martwy:

Wozów drabiniastych 6, płużyc 16, wozów półtoracznych na żelaznych osiach 3, bron bosych 8, radełek do buraków 2, skrzyń do kartofli 6, sani bosych 4, młynek, siewnik 1, pług przegonowy 1 pił 9.

Prawo propinacji służy dominium Chodaków, osady włościańskie wsi Chodakowa mają prawo pasania na gruntach dworskich z inwentarzem dworskim swój inwentarz w liczbie sztuk 27, a nadto mają prawo otrzymywać z lasu dworskiego po jednej furze gałęzi co tydzień.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwand Patrona, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Filipowi Ulmer, Wójtowi gminy Chodaków, tamże w Powiecie Sochaczewskim Okręgu Łowickim Gubernji Warszawskiej zamieszkałemu i urzędującemu, na ręce własne

2. Juljanowi Wojno, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łowiczu, tamże urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 17 (29) Października 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Chodaków w Warszawie dnia 30 Października (1o Listopada) 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie, tamże pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego, o godzinie 10 rano w Wydziale I dnia 2 (14) Stycznia 1870 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 10 (22) Listopada 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 11 (23) Listopada 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 2 (14) i 16 (28) Stycznia, oraz 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Chodakowo vel Chodaków w jurisdykcji Sądu Pokoju w Łowiczu położonych, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia wzmiankowanych dóbr oznaczył na dzień 20 Lutego (4 Marca) 1870 r. godzinę 10 z rana. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,500, którą popierający sprzedaż za subhastowane dobra w warunkach licytacyjnych postąpił; w terminie zaś ostatecznej sprzedaży rozpocznie się od $^2/_3$ części taksy.

Warszawa d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r.
Radca Dworu Zgórski.

---

N. D. 1028. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do Art. 682 K. P. S., wiadomo czyni, iż na żądanie Józefa Papieskiego obywatela w Pradze przy Warszawie pod Nr. 156/7 dawniej, a obecnie pod Nr. 288 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,700 z procentem od dnia 19 Października n. s. 1867 r. i sumy rs. 4,300 z procentem od dnia 14 Września n. s. tegoż roku jako też zaległego procentu kwoty rs. 60, oraz kosztów egzekucyjnych od Gołdy Racy z Chorchsztejnów Cohn, Wolfa Cohn żony, właścicielki nieruchomości Nr. 2745 lit. *a.*, w asystencji męża swego czyniącej z tymże w powyższej nieruchomości w Warszawie zamieszkałej, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 18 (30) Czerwca 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Lipowej i Radnej pod Nr. 2745 lit. *a.* hypotecznym, zaś Nr. 1 od ulicy Lipowej, a Nr. 8 i 10 od ulicy Radnej policyjnemi, w cyrkule policyjnym Zamkowym i administracyjnym I i XI, pod jurisdykcją Sądu Pokoju wydziału II w Warszawie w gminie Magistratu miasta Warszawy położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Gołdy Racy z Chorchsztejnów Cohn należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu Szlamy Grynszpan na czas od dnia 1 Października 1868 roku, do tegoż dnia i miesiąca 1869 r., za cenę dzierawną rs. 300 za kontraktem urzędowym przed Rościszewskim Rejentem w Warszawie w dniu 14 (26) Października 1868 r. sporządzonym hypotecznie objawionym zostająca. Stoi na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu rocznie do Magistratu miasta Warszawy rs. 9 przybliżona rozległość wynosić może około łokci kwadratowych 3,800.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące zabudowania:

1. Dom z cegły palonej masiv murowany o parterze, pierwszem piętrze i mieszkaniach poddasznych, oraz piwnicach murowanych o trzech kominach murowanych nad dach dachówką holenderką kryty wyprowadzonych.

2. Kuczka z drzewa zbudowana na zewnątrz szabrowana z dachem cynkowym ściągowym.

3. Oficyna z cegły palonej masiv murowana, o parterze, pierwszem piętrze i suterenach, pod półdachem blachą żelazną krytym, o pięciu kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

4. Zabudowanie z cegły palonej masiv murowane, mieszczące bóżnicę o parterze i pierwszem piętrze.

5. Komórka z drzewa zbudowana o parterze i jednem piętrze, blachą żelazną kryte.

6. Kloaki nad śmietnik z drzewa postawione deskami kryte o 4 ścianach.

7. Komórki z drzewa postawione deskami kryte o jednych drzwiach.

8. Studnia drzewem cembrowana z pompą, korbą i rurą drewnianą.

9. Brama od ulicy Lipowej z drzewa dwuskrzydłowa.

10. Parkan z galarowizny w słupy postawiony na granicy.

11. Ogródek warzywny i podwórka.

12. Parkan z galarowizny od ulicy Radnej długi około łokci 10.

13. Podwórze główne w którem trotoar kamieniem polnym brukowany.

W zajmowanej nieruchomości oprócz samej właścicielki mieści się 35 lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu niszczających w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Stanisława Rotwanda Patrona w Warszawie, pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Pisarza Trybunału tu złożone, przejrzane być może.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju wydziału II w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

2. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wasilego Zahorow urzędnika tegoż Magistratu.

Obydwom d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana w Wydziale I dnia 2 (14) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Stanisław Rotwand Patron Trybunału Cywilnego w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 14 (26) Lipca 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 14 (26) Lipca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniu 2 (14), 16, (28) Września i 30 Września (12 Października) 1869 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 2745*a.* w Warszawie położonej, i Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 23 Października (4 Listop.) 1869 r. godz. 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej w Wydziale I, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 3,000, którą popierający sprzedaż postępuje, a w terminie ostatecznej sprzedaży od sumy rs. 6,669 kop. 91, jako $^2/_3$ części szacunku hypotecznego, lub od $^2/_3$ części taksy o ileby taksa sporządzoną była.

Warszawa d. 2 (14) Października 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości Nr. 2745*A.* w Warszawie położonej, jakoż Trybunał Cywilny nieruchomość tę przygotowawczo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za rs. 3,000 przysądził, poczem termin do ostatecznej jej sprzedaży na dzień 9 (21) Grudnia 1869 roku godzinę 10 z rana oznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i poprzednio miejscu, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ szacunku taksą biegłych wykryć się mającego.

Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy spełzł dla zaszłych sporów bez skutku, w skutek tego, Trybunał wyrokiem w dniu 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r. wydanym, nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2745*a.* w Warszawie położonej, na dzień 16 (28) Marca 1870 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 przy ulicy Długiej w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 7,254 kop. 20, jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 30 Stycznia (11 Lutego) 1870 r.
Radca Dworu Zgórski.

---

*N. D. 1207. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądan e Tomasza Michalickiego obywatela, byłego poczthaltera we wsi Miłosny, Powiecie Warszawskim zamieszkałego, jako nabywcy praw Anny z Pajzerów Karśnickiej, Wojciecha Karśnickiego obywatela małżonki, i 2. Izabelli Krubczyńskiej wdowy, obywatelki, w Warszawie pod Nr 701 zamieszkałej, obojga zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego, u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu rsr. 3,000 i kosztów egzekucyjnych od Pauliny z Bełdowskich Dobieckiej właścicielki domu Nr. 2375 lit. *D*, w Warszawie, tamże zamieszkanie prawne obrane mającej, zaś pod Nr. 1432 również w Warszawie zamieszkałej, protokułem Stanisława Nawrockiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 7 (19) Lutego 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymusowego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Karmelickiej pod Nr 2375 lit *D*, hypotecznym a 12 nowym, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym V i VI, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Warszawie Wydziału II, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się rocznie do Kasy Szpitala S-go Łazarza w Warszawie rs. 16 kop. 5 położona, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Pauliny Dobieckiej należąca, zaś w posiadaniu następujących dzierżawców zostająca, jako to:

a) Trzy lokale są w dwuchletniej dzierżawie Tomasza Michalickiego, jako nabywcy praw Anny z Pajzerów Karśnickiej Wojciecha Karśnickiego obywatela małżonki i Izabelli Krubczyńskiej wdowy na czas od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 roku, do tegoż dnia i miesiąca 1871 roku, za cenę za cały ten czas umówioną rsr. 1,090 z rygorem nieustąpienia i prawem dalszej dzierżawy dotąd dopóki cały kapitał rsr. 10,000 na tejże nieruchomości hypotecznie ubezpieczony przez Paulinę Dobiecką właścicielkę tego domu zapłacony nie będzie, z możnością potrącenia z ceny dzierżawnej przynależnego od sumy kapitalnej procentu, a to na mocy i aktu urzędowego przed Konstantym Dąbkowskim Rejentem w Warszawie, w dniu 28 Września (9 Października) 1867 roku zeznanego.

b) Wszystkie resztujące lokale i należytości do tego domu przywiązane, posiada w dzierżawie na rok 1, od dnia 1 Stycznia n. s. 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. Karolina z Turczynowiczów Ziółkowska Józefa Ziółkowskiego obywatela małżonka, za cenę roczną rsr. 2,175 na mocy kontraktu urzędowego przed Stanisławem Tyrchowskim Rejentem w Warszawie w dniu 8 (20) Listopada 1868 roku zdziałanego, ogólna rozległość gruntu pod tą nieruchomością zajmować może około łokci kwadr. 2484.

Na gruncie zajmowanej nieruchomości, znajdują się następujące zabudowania:

1. Dom masiv z cegły palonej na wapno murowany, z frontu dwupiętrowy z facjatką frontową z dachem, blachą żelazną krytym, z piwnicami masiv z cegły palonej na wapno murowanemi, sklepionemi i dziewięcioma kominami murowanemi, nad dach wyprowadzonemi.

2. Oficyna masiv z cegły palonej na wapno murowana o suterynie, parterze i trzech piętrach z trzema kominami murowanemi, nad dach blachą żelazną kryty, wyprowadzonemi.

3. Oficyna masiv z cegly palonej na wapno murowana z piwnicami sklepionemi, o parterze i trzech piętrach o dwóch kominach murowanych, nad dach blachą żelazną kryty, wyprowadzonych.

4. Kloaki urządzone w systemie beczkowym z dołem murowanym z cegły palonej na cement o 6 sedesach.

5. Ogródek mały sztachetami drewnianemi olejno pomalowanemi ogrodzony. w którym znajduje się 4 krzaki dzikiego wina i jedno drzewo gruszkowe.

6. Śmietnik z desek sosnowych drzwiami zamykany, z daszkiem blachą żelazną krytym.

7. Drwalnia systemu sztachetowego z drzewa olejno pomalowana, z dachem blachą żelazną krytym.

8. Studnia w podwórzu balami sosnowemi ocembrowana, zakryta i zabrukowana, z pompą żelazną.

9. Podwórze kamieniem polnym brukowane.

10. Parkan z tyłu podwórza z desek sosnowych w sztorc postawiony.

W nieruchomości tej oprócz stróża domu, mieści się 20 lokatorów, z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda Patrona, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 7 (19) Lutego 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 7 (19) Lutego 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 posiedzenia swe odbywającego o godzinie 10 z rana w Wydziale I, dnia 11 (23) Kwietnia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Lutego (4 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Lutego (5 Marca) 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 11 (23) Kwietnia, 25 Kwietnia (7 Maja) i 9 (21) Maja 1869 roku, trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2375*D* położonej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 3 (15) Czerwca 1869 roku godzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń pod Nr. 549 w Wydziale I ym oznaczył. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 10,000, jako postąpionej w warunkach licytacyjnych, w terminie zaś ostatecznej sprzedaży od $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie lub też od sumy rs. 36,526 kop. 90, jako $^2/_3$ części ostatniego szacunku kontraktowego, o ileby taksa w dacie ostatecznej sprzedaży sporządzoną nie była.

Warszawa d. 10 (22) Maja 1869 roku.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym odbytem zostało przygotowawcze przysądzenie nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2375*D* położonej i takowa przygotowawczo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za sumę rs. 10,000 przysądzoną została, termin zaś do jej ostatecznego przysądzenia na dzień 15 (27) Lipca 1869 roku godzinę 10 z rana, w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I, oznaczony został. Licytacja w terminie tym rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku jaki taksą biegłych wykrytym zostanie lub też od sumy rs. 36,526 kop. 90, jako $^2/_3$ części ostatniego szacunku kontraktowego, o ileby taksa w dacie ostatecznej sprzedaży sporządzoną nie była.

Warszawa dnia 4 (16) Czerwca 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy, w którym licytacja od sumy rs. 36,526 k. 90, jako $^2/_3$ części ostatniego szacunku kontraktowego wywołaną została, dla braku licytantów spełzł bez skutku, i Tomasz Michalicki oraz Izabella Krubczyńska dalszego popierania przymusowego nieruchomości w Warszawie pod Nr. 2375*D* położonej zaniechali. Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w dniu 29 Października (10 Listopada) 1869 roku podstawił w ich miejsce do dalszego popierania przymusowego wywłaszczenia Maurycego Rozenblata handlującego w Warszawie pod Nr. 2245 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Aleksandra Kraushara, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 655 zamieszkałego sobie obierającego, wierzyciela hypotecznego sumy rs. 480 z procentem, po czem wyrokiem w dniu 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 roku z ilacji wydanym, nowy termin ostatecznego przysądzenia wzmiankowanej nieruchomości, wyznaczył na dzień 12 (24) Marca 1870 r. godzinę 10 rano. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku, jaki taksą biegłych wykrytym zostanie.

Sprzedażą nadal kierować będzie Aleksander Kraushar Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 30 Stycz. (11 Lutego) 1870 r.
Radca Dworu, Zgórski.

---

N. D. 1025

Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w dniu 13 (25) Maja 1866 r. między Szajną Surą i Izraelem małżonkami Przepiórka, współwłaścicielami nieruchomości N. 2198, zaś pod Nr. 2424 w Warszawie zamieszkałymi, powodami, przez Teodora Łąckiego Obrońcę przy Senacie stawającymi z jednej,

A

Chaimem Nussynem Gutgold handlującym, współwłaścicielem nieruchomości Nr. 2197 w Warszawie położonej, zaś w Warszawie pod Nr. 2258 zamieszkałym, pozwanym, z drugiej strony zapadłym, dział nieruchomości Nr. 2197 w Warszawie położonej nakazany do dania opinji o podzielności lub niepodzielności i oszacowania biegli mianowani, w razie nie możności dogodnego podziału w naturze, sprzedaż przez publiczną licytację rozporządzona, do kierowania czynnościami działowemi Sędzia Kłodziński został delegowany, a do sporządzenia działów Rejent Stanisław Jasiński został wyznaczony. Mianowani biegli po wykonanej przysiędze zeszli na grunt i udzielili opinję o niepodzielności nieruchomości ustanawiając wartość jej na rs 12,896 kop. 28

Trybunał wyrokiem daty 13 (25) Września 1866 r. opinję i taksę biegłych zatwierdził.

Nieruchomość Nr 2197 w Warszawie położona jest przy ulicy Muranowskiej na gruncie czynszowym, z którego czynsz opłaca się Wojdemu po rsr. 5 kop. 30 i składa się jak następuje:

Z domu frontowego z drzewa od ulicy Muranowskiej, komórek, stajni, domku mieszkalnego, studni, parkanu, kloaki i oficyny murowanej o piętrze, kuczki, sztachet, komórki, oficyny, piwnicy i podwórza brukowanego, rozległość gruntu wynosi łokci kw. 4.521, dochód rocznie z lokali jest rsr 2,749 kop. 80, a podatki wynoszą rs 239 kop. 83.

O bliższych szczegółach powziąść można wiadomość z taksy biegłych w Kancelarji Podpisarza Trybunału Wydziału 3 w Warszawie pod Nr. 549, oraz u podpisanego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1775 przy ulicy S-to Jerskiej zamieszkałego, znajdującej się.

Po odbyciu w dniu 31 Października (12 Listopada) 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, a w d. 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 2197 w Warszawie, w skutku rezolucji delegowanego Sędziego, termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2197 oznaczony został na dzień 27 Czerwca (9 Lipca) 1867 r. godzinę 5 po południu, lecz takowy dla braku licytantów nie przyszedł do skutku, Trybunał wyrokiem dnia 7 (19) Lipca 1867 r. szacunek nieruchomości Nr. 2197 w Warszawie do rsr. 9.672 kop 21 zniżył i termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 2 (14) Października 1867 r. wyznaczył, który również dla zaszłych sporów nie przyszedł do skutku, rezolucją więc delegowanego Sędziego daty 9 (21) Stycznia 1869 r. wydaną, nowy termin do ostatecznego przysądzenia tejże nieruchomości, na dzień 3 (15) Lutego 1869 r. godzinę 4 po południu został oznaczony, takowy jednak dla braku licytantów nie przyszedł do skutku, Trybunał więc wyrokiem dnia 11 (23) Lutego 1869 r. zapadłym, taksę i opinję o niepodzielności nieruchomości Nr. 2,197 jeszcze o $^1/_4$ część zniżył i sprzedaż takowej od sumy rsr. 7,254 kop. 15$^3/_4$ nakazał, zarazem wyznaczając termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości pomienionej na dzień 6 (18) Marca 1869 r. godzinę 5 po południu, lecz takowy spełzł bezskutecznie, Senat Rządzący IX Departamentu wyrokiem d. 24 Grudnia (5 Stycznia) 1869/70 r zapadłym wyroki w tem zmienił, iż taksę nieruchomości Nr 2197 w Warszawie, przez biegłych sporządzoną o $^1/_4$ część zniżył i sprzedaż tejże nieruchomości od sumy rsr. 8463 kop. 18$^3/_4$ postanowił. W skutku tego delegowany Sędzia rezolucją daty 29 Stycznia (10 Lutego) 1870 r. wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 2197 na dzień 23 Lutego (7 Marca) 1870 r. godzinę 1$^1/_2$ z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale III pod Nr. 549 przy ulicy Długiej przed W-ym Kłodzińskim Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rsr. 8,463 kop. 18$^3/_4$ jako szacunku ustanowionego.

Teodor Łącki,
Obrońca przy Senacie

---

# LISTY GONCZE.
# СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 986. *Судъ Исправительной Полиции въ Люблинѣ.*

Предлагаетъ всѣмъ военнымъ и гражданскимъ властямъ наблюдающимъ за безопасіемъ въ Государствѣ слѣдить Абрама Давида Кляйнвекслера житекя города Люблина, нынѣ ниизвѣстнаго по мѣсту жительства въ случаѣ поимки доставить онаго въ здѣшний Судъ. Примнѣты его: лѣтъ отъ роду 32, ростъ хороший, лице круглое, волосы черные, особыхъ примѣтовъ никакихъ неимѣетъ.

Г. Люблинъ, 22 Янв. (3 Февраля) 1870 г.
Предсѣдательствующій Судья, Рупрехтъ.

* * *

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako też i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Abrahama-Dawida Klejnweksler mieszkańca miasta Lublina, bacznie śledziły, a w razie ujęcia go pod strażą tutejszemu Sądowi odstawić raczyły. Rysopis jego: lat 32, wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, włosów czarnych, oczu niebieskich, nosa i ust proporcjonalnych, znaków szczególnych żadnych.

Lublin d. 22 Stycznia (3 Lutego) 1870 r.
Sędzia Prezydujący, Ruprecht.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. - Za pozwoleniem Cenzury.